

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, SAUSIO–JANUARY 23, 2018 • Vol. CIX NR. 10 Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 01-22-2018

ŠIAME NUMERYJE:



Balzeko muziejuje – unikali paroda
Lietuvos šimtmečiui – 4 psl.



Kad planeta pasikeistų į gera.
Pokalbis su S. Kanovičiumi – 6 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Iki Vasario 16-osios liko 23 dienos!

Švęskime išradingai!

Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė visus šalies piliečius kviečia kūrybingai ir prasmingai švęsti jubiliejinę – 100-ąją – Valstybės atkūrimo dieną ir prisijungti prie akcijos „Vasario 16-ąją švęsk linksmam ir išradingam“.

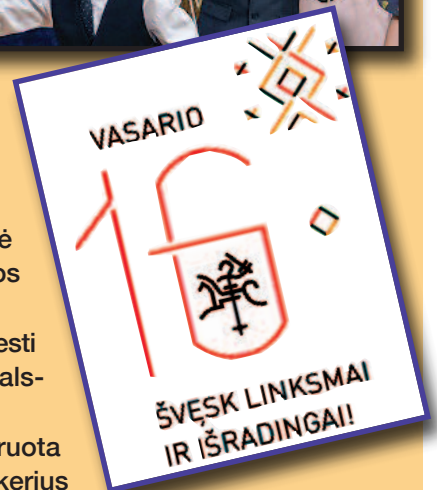
Sutikime atkurtos mūsų valstybės 100-mečio jubiliejų su džiaugsmo jausmu ir pasididžiavimu jos kūrėjais, garbinga Lietuvos istorija. Tegul šventė pražysta mūsų trispalvėmis, skamba per visą šalį ir platųjį pasaulį, sujungdama praeitį ir dabartį, suvienydama mūsų balsus ir širdis“, – sako Prezidentė.

Linksmiausių ir išradingiausių sumanymų autorius valstybės vadovė pakvies į Prezidento rūmus ir padovanos nepriklausomos Lietuvos ir jos žmonių simbolį – trispalvę vėliavą.

Prezidentės inicijuota akcija vyksta šeštą kartą. Akcijos tikslas – pakviesti šalies gyventojus ir lietuvius užsienyje kūrybingai ir prasmingai minėti valstybės gimtadienį ir savo idėjomis dalytis su visa Lietuva.

Oficialioje interneto svetainėje www.lrp.lt/vasario16 pernai užregistruota daugiau kaip 400 valstybės gimtadienio šventimo sumanymų, o per penkerius akcijos „Vasario 16-ąją švęsk linksmam ir išradingam“ metus iš viso paskelbta daugiau nei 2 tūkst. idėjų, apdovanota per 100 iniciatyvų.

Prezidentės spaudos tarnybos info ir nuotr.



Valstybės gimimo metriką mačiau savo akimis!

VITALIUS ZAIKAUSKAS

Sekmadienį po vidurdienio Vilniuje, prie Signatarų namų būriavosi žmonės. Skelbta, kad sausio 21 dieną 2 val. p. p. visuomenei bus pristatytas nepriklausomos Lietuvos valstybės atstatymo akto, vos prieš kelias dienas atvežto iš Vokietijos, originalas.

Pagal Lietuvos ir Vokietijos susitarimą Vasario 16-osios Aktas mums perduotas 5 metams. Vokietijos užsienio reikalų ministerijos politinio archyvo vadovė baronienė Elke fon Biozelager atvežė Aktą į Lietuvą ir iškilmingai perdavė vyriausiajam Lietuvos archyvarui Ramojui Kraujeliui. – 3 psl.



Džiugi diena vilniečiams ir visai Lietuvai – Lietuvos Nepriklausomybės Aktas grįžo ten, kur ir buvo pasirašytas.
Marius Morkevičiaus nuotr.

Kas žiburį už nugaros neša – šešėlį meta prieš save – Rabindranatas Tagorė

Niekada nebuvo kurio nors sporto šakos „sirgalė“, bet kai viešasis mūsų gyvenimas užkniša juodai, sušildo širdį ir kurio nors sportininko geras rezultatas, nes jis pademonstruoja išskirtinį lietuvių charakterį. Taip atsitiko ir šiuo metu – įsipyko senų ištvirtėlių „pūkų“, apsimetėlių teisulių liberalų aferos, valdžioje esančių „valstiečių“ vidutinybė ir jau ėmė atrodyti, kad esame nevykėlių tauta, sugebanti savo charakterį parodyti tik griebę lagaminą ir pasipustę padus kur nors į Angliją, Airiją ar Ameriką, – ant gavo. Išgelbėjo kelios žinutės, kurios kalbėjo apie tai, kad lietuviai moka siekti ir pasiekti.

Sporto didvyriai

Pasirodo, neseniai dar kartą buvo įveiktas Horno ragas – piečiausias Pietų Amerikai priklausančio Ugnies Žemės salyno kyšulys, tradiciškai laikomas labiausiai į pietus nutolusia Pietų Amerikos vieta. Kaip rašo žurnalistai: beprecedentis įvykis – jachtos „Ambersail“ įgula išgelbėjo nuo denio audros metu bangos nuplautą įgulos narį (patekusį į cikloną, kuriame vėjo greitis siekė net iki 50 mazgų, – apie 25 m/s) ir pasiekė tikslą – 2018 m. sausio 7-ąją apiplaukė buriuotojų Everestu vadinamą Horno ragą. Lietuvos buriuotojų sąjunga teigia, kad skaičiuojami jau 47 Lietuvos horniečiai. Kaimynai latviai pavojingąjį kyšulį apiplaukusių buriuotojų neturi, estai – vos vieną. Horno apiplaukimas laikomas vienu pavojingiausių ir didžiausių buriuotojų įmanomų pasiekimų. Esas ir toks pasakymas, kad Horno apiplaukę jūrininkai netgi turi teisę neatsistoti, kai į kambarį įeina Didžiosios Britanijos karalienė.

Buriuotojai triumfuoja – mūsų nedidelė valstybė su beveik pusšimčiu horniečių kelia pagarbą nuostabą net tokioms jūrinėms valstybėms kaip Švedija, Suomija ar Norvegija. Horno apiplaukusią jachtą „Ambersail“ pasaulio lietuviai prisimena iš jos kelionės aplink pasaulį minint Lietuvos tūkstantmečio sukaktį 2008 m. Tuomet per devynis mėnesius jachta aplankė 19 šalių 4–5 žemynuose ir aplankė 26 pasaulio lietuvių bendruomenes. Šis „Ambersail“ žygis prie Horno buvo jau 5-asis Linui Ivanauskui, ilgamečiui jachtos „Ambersail“ bocmanui, vykdančiam programą „Kita pasaulio pusė“. Jis yra vienišas lietuvis tiek kartų apiplaukęs Horno kyšulį. Patį pirmąjį kartą su lietuviška vėliava pavojingąjį kyšulį 1994 m. pabaigoje apiplaukė jachtos „Laisvė“ įgula, vadovaujama kapitono Igno Minioto. Nepaėjus mėnesiui, 1995 m., Horno apiplaukė ir antroji lietuvių jachta „Aura“, vadovaujama kapitono Jono Limanto.

Taigi ne pirmą kartą peršasi mintis, kad lietuviai yra mėgėjai išbandyti savo galimybių ribas. Kažką panašaus pasakė ir lietuvis lenktynininkas, šiomis dienomis dalyvavęs ypatingo sunkumo Dakaro dykumų ralyje, Antanas Juknevičius: „Dar kartą įrodėme, kad mums, lietuviams, sunkumai yra pati geriausia aplinka atsiskleisti. Daugiau negu pusė mūsų nebaigė šito Dakaro, o mes pasiekėme savo tikslą. Visi lietuviai (dalyvavo net keturi ekipažai – trys automobilių ir vienas motociklininkas. Red.) – aukščiau nei praėjusiais metais, manau, kad turime kuo didžiuotis“, – po finišo kalbėjo jis. Lietuviai, iš esmės buvo konkurentai, bet stebino kelyje teikda-

Kasdienybės didvyriai

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ



„Ambersail“.

Salithohistory nuotr.

mi vienas kitam pagalbą. Apie šį dykumų rali, manau, ne kartą bus rašoma „Draugo“ sporto puslapyje, tik priminsiu, kad pirmą kartą pasiektos 12 ir 18-oji vietos, kas tokiam sunkiam sporte buvo laikoma mums beveik neįmanoma. Taigi yra proga dar kartą pakalbėti apie tautos charakterį. Ir tam tikrą užuominą duoda vieno iš Dakaro ralio dalyvių – Benedikto Vanago kažkada pasakyti žodžiai, kad jis yra kovotojas, kaip ir jo tėtis Juozas Vanagas, Tėvynės apsaugos rinktinės (TAR) kautynių su raudonąja armija prie Sedos 1944 m. spalio 7 d. dalyvis. Tūkstantmetė lietuvių genčių istorija buvo kova. Kova už savo žemę, už save, už išlikimą. Naujausioji Lietuvos istorija taip pat kalba apie neįtikėtino atkaklumo žmones – pokario partizanus, kurie dešimt metų baisiomis sąlygomis, gyvi pūdami drėgnuose bunkeriuose, demonstravo ištvermės ir idėjinio tvirtumo stebuklą. Tokių dalykų nebuvo nė vienoje kitoje tautoje aplinkui. O po to buvo disidentų karta, su okupacija kovojusi pogrindžio spauda; Atgimimas ir Sąjūdis, kuris 1990 m. vėlgi padarė stebuklą – pirmąją iš okupuotų tautų atvedęs į Nepriklausomybę.

Išgyvenimo šou

Taigi didingų datų ir didvyrių, ryškių ir sektingų pavyzdžių mes turime, tik kodėl jie mums nepadedą mūsų kasdienybėje, kuri yra kur kas blankesnė ir kurioje mes esame sau tokie apgailėtini, kad tik apsiplunksnavę bėgame į užjūrius? Be abejo, ne visi galime būti didvyriai, ir pakartoti didžiūnų žygių kiekvienam iš mūsų nepasiseks. Nors, pagalvoji, ar tie, kurie lieka Lietuvoje, nėra didvyriai, nes nebėga ieškoti geresnio duonos kėsnių ir lengvesnio gyvenimo, o kaip toje dykumoje, kur nėra kelių, tęsia žygį už išlikimą? Pasižiūrėkime: atlyginimai kai kuriose srityse iki dešimties kartų mažesni už kai kurių Vakarų šalių, prekės dažniausiai perpus brangesnės negu kai kuriose šalyse, o kur dar atsineštos

iš ano supuvusio režimo pačių ydos – biurokratija, neleidžianti išsiskleisti verslui, kyšininkavimas ir tinginystė... Ir vis dėlto gyvenimas vyksta, laukai užsėti ir žmonės pavalgę, nors gal ne taip prabangiai, kaip Vakaruose. Nereikia norėti, nes ten gyvenimas nusistovėjo per šimtus metų. Gyvename taip, kaip gyvenasi, juk ir Dakaro ralio nugalėtojai, kol tokiais tapo, turėjo daug ir juodai dirbti. Štai Antanas Juknevičius šiame ralyje dalyvauja jau vienuoliktus metus ir tik šiemet prisikasė iki 12-os vietos. Taigi iki lyderio dar labai toli.

O kas tie kasdienybės didvyriai? Žurnalistai apie juos nepasakoja, nes jie neįdomūs. Neįdomūs, kol ko nors nenužudė, kol nepateko į politiką, dukters neišleido į modelius ar sūnaus – į sportininkus. Bet štai parašė apie Antaną Gudą... Kai važiuoji iš Žeimelio (Pakruojo r.) į Pasvalį, pakelyje matai intriguojantį statinį – bokštą, tarsi rytietišką minaretą, kurio paskirties niekaip negali atspėti. O „15min.lt“ dienraščio žurnalistas užvažiavo ir šeimnininko pasiteiravo. Pasirodo, jis 10 metų stato bokštą, į kurį beliko iškelti vėjo jėgainę. Taigi žmogelis į žiniasklaidą papuolė irgi todėl, kad yra keistuolis – gyvena Šiauliuose ir atvažiuoja į sodybą statyti elektrinės, nors tos elektros jam tikriausiai ir neprireiks, nes pro kaimą eina elektros linijos. Bet jis yra statytojas, kuriam darbas yra svarbiau už rezultatą.

Apie Mindaugą, mūsų meistrelį, tikriausiai niekas neparašys. O jis yra tikras kasdienybės didvyris. Reikalas tas, kad tai nagingas jaunas vyrukas, statybininko amato išmokęs būdamas pameistrių Norvegijoje. Grįžęs į Lietuvą susirado antrąją pusę ir čia liko, nes žmona nesutinka niekur važiuoti. Čia jau augina du vaikelius, įkūrė individualią įmonėlę ir stato tėviškos kraštuose namus bei remontuoja. Nėra tokio darbo, kurio jis nemokėtų. Buvome pasikvietę jį į savo sodybą įvairiausioms paslaugoms. Ką pats darė, viską padarė puikiai, o ir žmogus yra malonus ir paslaugus. Bėda ta, kad neranda sąžiningų ir gerų kompanionų. Štai jo vienas partneris dažė mums skardinį stogą, bet po metų dažai nusilupo. Išlindo ir kitokių simuliacijų. Teko atstatydinti. Kitas jo padėjėjas dirbo lyg ir neblogai, bet po pusės metų, kai jau turėjo teisę kreiptis į darbo biržą ir gauti bedarbio pašalpą, darbą metė. Nutarė: kam dirbti, jeigu galima gauti pašalpą nedirbant, nors ir mažesnę. Tuomet Mindaugas nutarė dirbti vienas pats, nes nusibodo taisyti kitų klaidas ir dar mokėti už tai atlyginimą. Taip vargsta iki šiol, nors vienam sunku – yra darbų, kur vienas nepadarysi – reikia ką sunkiau pakelti, palaikyti, yra darbų, kuriems nereikia kvalifikacijos – iškasti, pernešti, o kvalifikuotam žmogui taip sugaišto laiko gaila, nes jį galima panaudoti naudingiau. Bet ką darysi, gyventi reikia taip, kaip išeina. Kol kas išvažiuoti jis nesiruošia, nors tikrai savo talentą Vakaruose jis pritaikytų pelningiau, ir nesikeikia, kad čia blogai ir kad kas nors kitas kaltas. Duok, Dieve, jam kantrybės. Tai tikras šviesulys mūsų provincijoje, kur pasikeitimų ir geresnės pusės nenusimato. Ir ne todėl, kad valdžia kalta, – jokia valdžia mums nepagelbės. Užaugti turime patys, visuomenė.

Taigi dabartinė Lietuva laikosi ant žmonių kantrybės. Turbūt taip buvo visais laikais. Būtent kantriausieji rašė valstybės istoriją.

DRAUGAS

(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

! Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

! Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

! Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

! Lietuvą – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

TELKINIAI

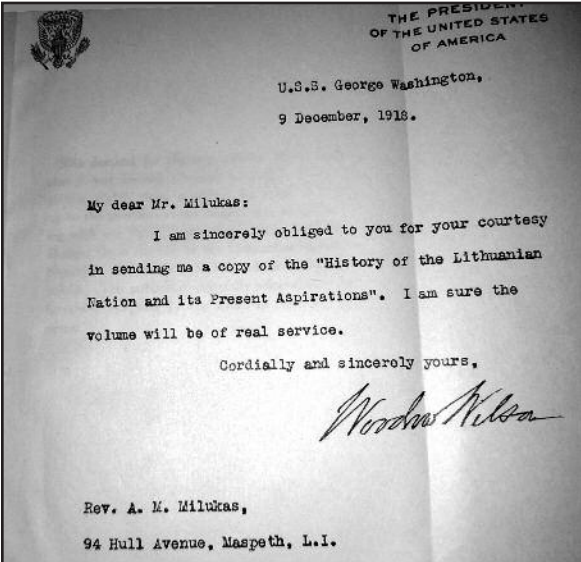
Lietuvos 100-mečiui – unikali paroda Balzeko muziejuje

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Pasitinkant Lietuvos valstybės atkūrimo 100-ąsias metines, Balzeko lietuvių kultūros muziejus baigia parengti naują unikalų projektą. Parodą „For Freedom: Lithuanian Americans Support Lithuanian Independence and Recognition“ rengiantys muziejaus specialistai, dirbantys kartu su stipria profesionalų komanda, žada parodyti ir papasakoti tai, apie ką iki šiol mažai buvo kalbėta. Kaip XIX a. pradžioje dirbo Amerikos lietuviai, kad apie Lietuvą, kaip savarankišką valstybę, sužinotų Amerika ir kuo greičiau ją pripažintų?

1918 metų (iki to laiko nedaug kam pasaulyje žinomos) Lietuvos Valstybės atkūrimas ir jos pripažinimas *de jure* užsienyje buvo didelis ir sunkus darbas, kurį lietuviai (ir ne tik jie) dirbo visame pasaulyje. Kaip šis darbas buvo dirbamas Amerikoje? Kiek žmonių į jį įsijungė? Ką jie padarė, kad paskleistų žinią apie atsiskirti nuo Rusijos imperijos pasiryžusią savo Tėvynę? Apie tai – Balzeko lietuvių kultūros muziejuje rengiama paroda.

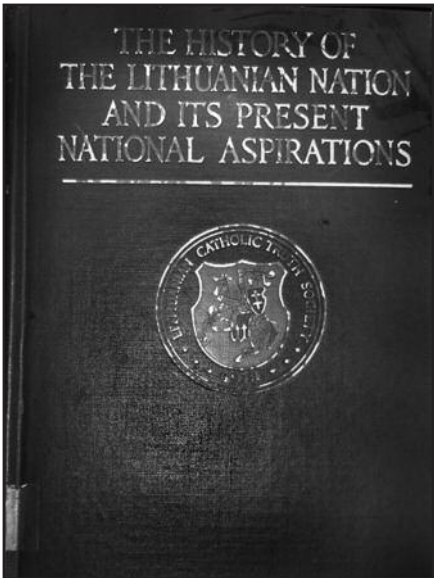
Jos ekspozicijoje bus pateikta nuotraukų, dokumentų, spaudos publikacijų ir kitų istorinių artefaktų, atspindinčių politinius, kultūrinius, finansinius šios JAV lietuvių veiklos aspektus.



Net ir trumpas, mandagus šis supervalstybės vadovo laiškas, nusiųstas mažos Lietuvos atstovui, turėjo didelę istorinę reikšmę mūsų šaliai.

Vienas iš būsimos parodos eksponatų – anglų kalba parašyta Lietuvos istorija „The History of the Lithuanian Nation And Its Present National Aspirations“. Ši Antano Jusačio knyga pradžioje buvo parašyta lietuviškai ir spausdinama savaitiniame žurnale „Žvaigždė“. 1917 metais aktyvus visuomenės veikėjas Antanas Milukas knygą išvertė ir išleido anglų kalba, taip pat pasirūpino, kad su šiuo leidiniu susipažintų kuo daugiau Amerikos politiką formuojančių asmenų. Knygų „The History of the Lithuanian Nation And Its Present National Aspirations“ buvo įteikta į Taikos konferenciją Paryžiuje vykusiam JAV prezidentui W. Wilsonui ir jį lydėjusiems diplomatom.

Istoriniai šaltiniai teigia, kad anglų kalba išleista Lietuvos istorija buvo



Knyga apie Lietuvos istoriją – tai tik vienas iš daugelio įdomių būsimos parodos eksponatų.

tokia populiari, kad prireikė skubaus antrojo jos leidimo. Šis pasirodė praėjus trims mėnesiams po pirmojo. Ir šį kartą papildytas skyriumi apie Lietuvos-Lenkijos „klausimą“, taip pat paties W. Wilsono padėkos laiško faksimile. Tituliniuose antrojo leidimo puslapiuose išspausdinta keliolikos aukšto rango JAV politikų, kitų šalių diplomatų padėkos, kurias jie atsiuntė A. Milukui. Net ir mandagi, formali padėka reiškė, kad Lietuvos vardas ir noras buvo išgirsti. Tačiau kai kurie iš šių knygą gavusių politikų išreiškė ne tik savo padėką, bet ir pritarimą, pažadą paremti mūsų šalies kovą.

Parodoje bus eksponuojamas antrasis šios knygos leidimas. Lankytojai galės patys paskaityti supervalstybės vadovo W. Wilsono padėkos laišką, kuriuo jis parodė dėmesį mažytės Lietuvos atstovui.

Ekspozicijoje bus iš JAV Kongreso bibliotekos gauti 1918 metų Vidurio ir Rytų Europos žemėlapiai, kuriuose nėra pažymėtos Lietuvos. Vietoj jos – tik „Kovno“ ir „Wilno“ teritorijos, kuriose, neva, kalbama lenkiškai ir rusiškai. Prezidento W. Wilsono administracija naudojo šiais žemėlapiais ruošdamasi Taikos deryboms po Pirmojo pasaulinio karo. W. Wilsonas buvo tas Amerikos vadovas, kuriam atrodė, kad Lietuva turi ir toliau likti Rusijos imperijos dalimi.

Parodoje bus eksponuojama originali istorinė panoraminė nuotrauka, kurioje įamžinta Lietuvos atstovų delegacija, 1921 metų gegužės 31 dieną jau po W. Wilsono išrinktam JAV prezidentui Warren G. Hardingui atgabėnusi 1 milijoną surinktų žmonių parašų už tai, kad JAV *de jure* pripažintų Lietuvos apsisprendimą. Šią vertingą nuotrauką Balzeko lietuvių kultūros muziejui padovanojo lietuvių kilmės amerikietis William Kvetkas.

O kiek buvo parašyta laiškų, petičių, rezoliucijų, memorandumų ir kitokių dokumentų, kad būtų paskleistas Lietuvos pasiryžimas ir sprendimas

būti, neištirpti tarp kitų tautų ir sulaukti pripažinimo? Ir tą darė ne tik lietuviai, bet ir amerikiečiai, rėmę Lietuvos norą būti savarankiška nepriklausoma valstybe. Dalies šių dokumentų originalai ar kopijos bus pateikti rengiamoje ekspozicijoje.

Parodos eksponatai buvo surinkti ne tik Balzeko lietuvių kultūros muziejaus fonduose. Jų ieškota (ir labai unikalijų surasta) JAV Kongreso bibliotekoje (Library of Congress), keliose prezidentinėse JAV bibliotekose, taip pat Hoover Institution of Stanford University, įvairiuose 1918–1925 metų laikotarpio amerikiečių spaudos leidiniuose. Parodoje „For Freedom: Lithuanian Americans Support Lithuanian Independence and Recognition“ bus pateikta ir netikėtų staigmenų, kurių kol kas nenorima atskleisti.

Parodos rengėjai – tie patys specialistai, kurių prieš keletą metų parengta paroda „No Home To Go To“ sulaukė didelio susidomėjimo JAV, Kanadoje, ji buvo parodyta ir Lietuvoje. Šios jaudinančios ekspozicijos dėka nemažai amerikiečių sužinojo apie Lietuvą ir skaudų jos istorijos tarpsnį, kai dalis mūsų tautos buvo priversta palikti Tėvynę. Naujosios parodos rengėjų komandoje – jos kuratorė



Muziejininkės (k.) Rita Janz ir Karilė Vaitkutė džiaugiasi, kad knygą apie Lietuvą su JAV prezidento W. Wilson padėkos faksimile yra saugoma Balzeko lietuvių kultūros muziejuje.

torinius įvykius, nulėmusius mūsų šalies ir tautos gyvenimą, bei toli nuo Lietuvos gyvenusių lietuvių veiklą, pašvęstą savo Tėvynės klestėjimui.

Filmo „Tarp pilkų debesų“ agente taps CAA

Tarptautiniai vandenys atsiveria lietuviškam kino projektui. Didžiausia pramogų verslo valdymo ir talentų paieškos agentūra Hollywoode CAA („Creative Artists Agency“), pasirašė sutartį su pagal Rūtos Šepetys bestselerį kuriamu filmu „Tarp pilkų debesų“.

Los Angeles įsikūrusi agentūra rūpinsis „Tarp pilkų debesų“ platintojo JAV paieška. „Tokioje didžiulėje rinkoje galioja tam tikros taisyklės. Kaip norimą aktorių gali pasiekti tik per agentą, taip ir filmo platintoją gali susirasti tik pats turėdamas agentą. Džiugu, kad CAA, kurią galima vadinti pramogų verslo gigante, tampa lietuviško filmo agente. Tai neabejotinai svarus žingsnis siekiant didesnės žiūrovų auditorijos“, – sako filmo prodiuseris Žilvinas Naujokas.

„CAA yra žinoma kaip didžiausia ir turinti didelę galią pasaulyje talentų paieškos ir pramogų verslo valdymo agentūra. Beprotingai džiaugiuosi, kad būtent ši agentūra atstovauja filmą „Tarp pilkų debesų“ ir rūpinasi jo bendradarbiavimu su tarptautinėmis filmų platinimo kompanijomis tam, kad mūsų kūrinys būtų pamatytas kuo plačiau pasaulyje. Gera žinoti, kad tarptautinė kompanija tiki mūsų filmo svarba ir tikslu – pasakoti istoriją apie trė-

mimo į Sibirą patirtis“, – sako filmo režisierius Marius Markevičius.

CAA laikoma įtakingiausia talentų paieškos ir pramogų verslo valdymo agentūra ir savo sąskaitoje turi prestižiškiausius klientus. Kompanijoje dirba 1 800 darbuotojų visame pasaulyje ir atstovauja tokio lygio žvaigždes, George Clooney, Leonardo DiCaprio ir Meryl Streep, su ja dirba tokie režisieriai, kaip Steven Spielberg, Jeffrey Jacob Abrams ir James Cameron.

Filmą pagal R. Šepetys romaną kuria tarptautinė Lietuvos, JAV ir D. Britanijos prodiuserių komanda. Filmo režisierius – Los Angeles gimęs ir užaugęs M. Markevičius, („Kita svajonių komanda“). Filme vaidina užsienio ir lietuvių aktoriai: Bel Powley („Paauglės dienaštis“), Lisa Loven Kongsli („Force Majeure“, „Nuostabioji moteris“), Sophie Cookson („Kingsman“), iš „Vikingu“ serialo pažįstamas Peter Franzén, geriausiu JAV serialu „Aukšniuose gaubliuose“ pripažinto „Mr.Robot“ aktorius Martin Wallström, Aistė Diržiūtė, Gabija Jaraminaitė, Darius Meškauskas, Ramūnas Cicėnas ir kiti. Filmo kompozitorius – „Oskarui“ nominuotas Volker Bertelmann-Hauschka, filmą montavo „Oskaro“ nominantė, australė Veronika Jenet.

15 min.



VARDANTOS LIETUVOS

Lietuvos šaulių sąjunga išeivijoje (LŠSI)

Nepabūgę šalčio: Lietuva – svarbiausia!

2018 m. sausio 14 d. Čikagoje buvo paminėta Laisvės gynėjų diena. Tradiciniu tapo pagarbos ėjimas-bėgimas Michigano ežero pakrante.

Prieš ketverius metus šio žygio iniciatoriais buvo Lietuvos šaulių sąjungos išeivijoje (LŠSI) na-

riai. Jie pakvietė prisijungti Čikagos lietuvių bėgimo klubo ir Čikagos skautų vietininkijos narius. Šiometinis, ketvirtasis, renginys buvo gausiausias dalyvių skaičiumi. Nors spaudė šaltukas, bet dalyvių nuotaika buvo puiki. Visų veidai skleidė šilumą, meilę ir vienybę. Plazdėjo trispalvės, o šaulių rankose – ir Žygio vėliava. Opti-

mistiškai nusiteikęs LR generalinis konsulas Čikagoje Mantvydas Bekešius paskelbė renginio pradžią. Ėjikai turėjo įveikti 5 km, bėgikai – 9 km.

Vėliau dalyviai šildėsi LŠSI paruošta net keturių rūšių kareiviška košė, karštais gėrimais, kiekvienam jų buvo įteikta net po du atminimo medalius.

Ačiū organizatoriams, ačiū jums, mieli dalyviai, kad ėjote, bėgote, kad buvome visi vieningi. Ir nesvarbu, kuriame krašte begyventume, svarbu, kad širdyje esame lietuviai ir mums svarbi Lietuvos praeitis, dabartis ir ateitis.

Sausio 28 d. toje pačioje vietoje, ties 31 g. paplūdimiu, laukia dar vienas žygis – Klaipėdos krašto atgavimui paminėti. Pradžią 1 val. p. p. Atvykite ir nepamirškite lietuviškos atributikos.

LŠSI CV info



Žygio dalyvių nuotaika buvo puiki, o gražūs medaliai – maloni staigmena.



Audros Zakarauskienės ir D&Z Photo Studio nuotraukos

Kelkis, Audroni, iš kapo ...

STASYS IGNATAVIČIUS

Kelkis, bebaimis partizane, / Ilgai Tu nežinioj tylėjai. / Juk jau laisva Lietuvos žemė, / Kurią Tu taip labai mylėjai. (G. Kazlauskienės-Tulpės eilėraštis „Kelkis, Audroni, iš kapo...“, 1993 m.)

Sausio 21 d. sukako 95 metai, kai gimė Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio karžygys, dimisijos kapitonas, Vyčio Kryžiaus 1-ojo laipsnio ordino kavalierius, vienas žymiausių Pietų Lietuvos partizanų Kazimieras Pyplys-Audronis, Mažytis, Gintautas. Jis gimė 1923 m. sausio 21 d. Prienų rajono Pakuonio valsčiaus Kebliškių kaime. Mokėsi Kauno „Aušros“ berniukų ir Jėzuitų gimnazijose. Besimokant gimnazijoje Sovietų Sąjunga okupavo Lietuvą ir jam teko patirti okupacijos pasekmes, matyti pavergtos Lietuvos žmonių kančias ir prievartą, todėl 1941 m. birželio 23 d., prasidėjus sukilimui prieš sovietinius okupantus, nedvejodamas įsijungė į sukilėlių gretas. Baigęs gimnaziją, įstojo mokytis į Kauno aukštesniąją politechnikos mokyklą, kurią baigė 1943 metais. Tais pačiais metais įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto Medicinos fakultetą. Baigti universitetą nebuvo lemta, nes po metų į Lietuvą antrą kartą įsiveržė sovietinė kariauna. Už dalyvavimą 1941 m. birželio 23–29 d. sukilime prieš sovietus jam grėsė suėmimas. 1944 m. rudenį Kazimieras Pyplys atsisveikino su artimaisiais ir išėjo į mišką partizanauti. Partizaninėje veikloje ir kovose su priešu jis išgarsėjo kaip bebaimis kovotojas, dalyvavo daugelyje rizikingų akcijų ir aštuoniolikoje kautynių, buvo keturis kartus sužeistas. Ne kartą patekęs į pavojingas situacijas dėl savo drąsos, greitos reakcijos, sumanumo ir šaltakraujiškumo jas įveikdavo ir padėdavo kitiems partizanam. Kai 1945 m. vasarą Skardupių kai-

me esančiame Tauro apygardos partizanų štabe pasirodė aukštas (Kazimieras buvo labai aukšto ūgio, garsėjo kaip geras sportininkas: treniravosi bokse, buvo Rytų kovos menų žinovas, taiklus šaulys, be to, sugebėjo varuoti visų rūšių automobilius, puikiai valdė įvairius ginklus), šviesiaplaukis, mėlynakis vaikiną, štabo viršininkas, nustebintas jo ūgio, šūktelėjo: „Oho, koks mažytis“. Šis apygardos štabo viršininko nustebimo šūksnis „Mažytis“ ir tapo Kazimiero Pyplio slapyvardžiu.

Pradėjęs kovos kelią nuo eilinio partizano, už savo pasižymėjimą kautynėse gana greitai buvo pakviestas į apygardos štabą specialiuoju pareigūnu, o 1946 m. balandžio mėn. buvo paskirtas Geležinio Vilko rinktinės štabo adjutantu, rugsėjo 10 d. – žvalgybos skyriaus viršininku. 1947 m. vasario mėn. buvo perkeltas į Vytauto rinktinės štabą, o balandžio mėn. paskirtas Maironio kuopos, kuri buvo tiesiogiai pavaldi Tauro apygardos vadui Antanui Baltūsiui-Zvejui, vadu. Tuo pačiu ėjo ir apygardos vado adjutanto pareigas. 1947 m. gruodžio 15 d. Kazimieras Pyplys, slapyvardžiu Audronis, kaip BDPS (Bendras demokratinio pasipriešinimo sąjūdis) Prezidiumo įgaliotinis kartu su Juozu Lukša-Skrajūnu (kiti slapyvardžiai – Skirmantas, Daumantas) buvo pasiųstas į Vakarus atkurti ryšius tarp BDPS ir VLIK'o (Vyriausiasis Lietuvos išlaisvinimo komitetas) bei VLAKE'o (Vyriausiasis Lietuvos atstatymo komitetas). Jo įgaliojime buvo rašoma: „Šiuo pažymima, kad laisvės kovotojas 'Audronis' yra įgaliotas BDPS Prezidiumo vardu atlikti uždavinius“. 1948 m. pradžioje Kazimieras Pyplys ir Juozas Lukša, pasinaudoję suklustotais dokumentais, laivu atplaukė į Švediją. K. Pyplys liko Stokholme, o J. Lukša vėliau nukeliavo į Vakarų Vokietiją ir Prancūziją. Per prelatą Feliksą Kapocių (kaunaininkas, mirė 1971 m. liepos 12 d. Či-

kagoje) perdavė popiežiui Pijui XII adresuotą Lietuvos katalikų laišką, kuriame buvo pavergtos lietuvių tautos kreipimasis į pasaulio tikinčiuosius, prašyta paramos ir užtarimo. Nors į laišką popiežius tiesiogiai neatsakė, tačiau jį paskelbė svarbiausios Vakarų radijo stotys ir spauda. Be šio laiško Lietuvos partizanai taip pat į Vakarus pervežė BDPS Prezidiumo kreipimąsi-memorandumą į keturių didžiausių Vakarų valstybių ministrus pirmininkus, bolševikų ištremtų žmonių sąrašus ir kitus svarbius dokumentus apie padėtį okupuotoje Lietuvoje.

Dar prieš išvykstant J. Lukšai į Vokietiją, abiem Lietuvos kovotojams teko atsidurti lietuviškos emigracijos politinių rietenų sukuryje. Nors jie ir atvežė Jono Deksnio (slapyvardžiai – Prapuolenis, Hektoras), kaip krašto rezistencijos atstovo, įgaliojimų patvirtinimą, tačiau tiek ir Lietuvoje, tiek ir tarp lietuvių emigrantų Jonu Deksniu pasitikėjimas buvo susvyravęs. Tai paaiškinti galima tuo, kad BDPS įgaliotiniams J. Lukšai ir K. Pypliui buvo pavesta susitikti ne tik su J. Deksniu bei jo aplinkos tautiečiais, bet ir su BDPS užsienio agentūros nariais, taip pat užsienio valstybių žvalgybų atstovais bei VLIK'o vadovybe. Sunkiausiai įgyvendinti buvo šią užduotį: „Radus VLIK'o veiklą, nesuderintą su Užsienio delegatūros ir BDPS prezidiumo nario Prapuolenio veikla, stengtis suderinti ir nustatyti santykius bei kompetencijos ribas, kalbant kovojančios lietuvių tautos vardu“.

J. Lukšai išvykus į Vokietiją K. Pyplys liko Švedijoje ir ten ruošėsi rezistencinei veiklai Lietuvoje (mokėsi naudotis slaptaraščiu, dirbti su siųstuvu, maskavimo įgūdžiu ir kt.), per radiją kreipėsi į Lietuvos laisvės kovotojus ir gyventojus. Būdamas Švedijoje K. Pyplys suprato, kad Vakarai neketina kuom nors padėti kovojančiai Lietuvai, o emigravę lietuviai tarpu-

savyje nesutaria. 1949 m. gegužės 1 d. švedų žvalgybiniu kateriu jis grįžo į Lietuvą tęsti kovą su okupantais. Pagrįstai nepasitikėdamas juos pasitikusia partizanų grupe (ten buvo ir MGB agentų), atsiskyrė nuo jos ir sėkmingai pasiekė Pietų Lietuvą. Informavo LLKS (Lietuvos laisvės kovos sąjūdis) vadovybę apie atliktą užduotį ir esamą tarptautinę padėtį. Buvo paskirtas eiti LLKS įgaliotinio užsieniui pareigas Vyriausioje vadovybėje, jam suteiktas partizanų leitenanto laipsnis.

1949 m. rugsėjo 23 d. MGB agentas V. Butkus jį susekė ir atvedė enkavedistų būrį prie Kalesnykų miške (Alytaus apskr., Daugų vlsč.) esančio Dainavos apygardos štabo bunkerio, kuriame Kazimieras buvo su poetu partizanu Juozu Makarevičiumi-Žilvičiu. Į pasiūlymą pasiduoti partizanai atidengė ugnį. Užėmę patogią gynybinę poziciją, jie nušovė aštuoniolika enkavedistų, tačiau jėgos buvo nelygios. Matydami, kad toliau enkavedistų puolimo neatlaikys, K. Pyplys susisprogdino granata, o J. Makarevičius nusišovė. Abu partizanų kūnus enkavedistai išsivežė į Kauną, o K. Pyplio lavoną apipylė sieros rūgštimi Kauno MGB kieme. Kur palaidoti bebaimio partizano palaikai, nežinoma iki šiol.

Po jo žūties 1950 m. gruodžio 31 d. LLKS vadovybė jam suteikė Laisvės kovos karžygio garbės vardą, jis buvo apdovanotas pirmojo laipsnio (su kardais) Laisvės kovos kryžiumi. 1997 m. lapkričio 20 d. Kazimieras Pyplys-Mažytis, Audronius Lietuvos Respublikos Prezidento dekretu apdovanotas Vyčio Kryžiaus 1-ojo laipsnio ordinu (po mirties). 1998 m. kovo 10 d. prie Prienų krašto muziejaus buvo pastatytas ir pašventintas paminklas Kazimierui Pypliui ir visiems Lietuvos laisvės kovotojams.

Stasys Ignatavičius – LŠS V. Putvinskio-Pūtvio klubo prezidentas.

Kad planeta pasikeistų į gera

Pasaulio pilietis, nepamiršęs savo šaknų gimtajame Vilniuje, kurį turėjo palikti prieš kelis dešimtmečius – taip būtų galima trumpai apibūdinti Sergejų Kanovičių. Jis – ir verslininkas, vienoje šalyje beveik niekad neužsibūnantis ilgiau nei mėnesį. Jis – ir rašytojas, žymiojo prozininko Grigorijaus Kanovičiaus sūnus. Ir pagaliau – jis ir muziejininkas, atminties žmogus, nuolat išgyvenantis dėl asmeninių ir kolektyvinių prisiminimų. Apie šias temas su **Sergejumi Kanovičiumi** kalbėjosi žurnalistas **Ramūnas Čičelis**.

Pradėkime pokalbį nuo gimtojo miesto vaidmens žmogaus gyvenime. Neišvengiamai reikia minėti Jūsų tėvus, ypač tėvą rašytoją Grigorijų Kanovičių, kuriam gimtoji Jonava, kaip jis pats sako, yra kūrybinis ir gyvenimiškasis pagrindas. Ar Jūsų Vilniaus Antakalnį galima būtų vadinti moraliniu, plačiau sakant, etiniu ir egzistenciniu Jūsų asmenybės pamatu?

Jau esu minėjęs, kad jei galėčiau rinktis pilietybę, tai būčiau Antakalnio pilietis. Mano Vilniaus manasis Antakalnis yra mano pradžių pradžia. Neseniai, po beveik trisdešimt penkerių metų netikėtai buvau pakviestas į butą, kuriame prabėgo mano pirmieji du dešimtmečiai. Ten net liko dalis mūsų baldų, pianinas. Žiūrėjau per langą į Šv. Petro ir Povilo bažnyčią, buto šeimininkas kažką aiškino, o aš girdėjau ne jį – aš vėl stovėjau ant palangės, mėgindamas akimis palydėti troleibuso stotelės link žingsniuojančią mamą. Aš buvau savo namuose. Nenorėjau, kad ta akimirka baigtųsi. Aš buvau tarsi įbetonuotas į tą namą, jo kiemą, palėpę, stogą, ant kurio sėdėjau ir pasislėpęs rūkiau, jo kiemą, smėlio dėžę, kurioje pirmą sykį atmenu save, kai būdamas ketverių, prabilau į draugą lietuviškai – „Jonai, duok man savo mašinėlę“. Nepabaigiama tėvų knygų spinta, ir kiemas, kiemas, kiemas. Su jo medžiais, kurio kiekvieną šaką rankos ir kojos žinojo taip, kaip neregys žino Brailio raštą. Į buvusį butą patekau su vaikystės draugu, prieš įeidamas susilažinau, kad atminsiu, kiek laiptų yra iki mano buto ketvirtame aukšte. Ir atminiau. Vilnius, Antakalnis man, kaip Tėvui Jonava. Paliktas rojus. O kol gyvas, į rojų gali patekti tik mintimis. Jei atmeni. Jei turi,



Pasaulio žmogus, nepamiršęs šaknų gimtajame Vilniuje – Sergejus Kanovičius.

ką atminti. Net išmokus važinėti dviračiu, ir slapčia nuo tėvų – „tik nevažiuok į gatvę“ – su draugais nuvažiavus kiek toliau, atrodydavo, kad patekdavom į kitą pasaulį – Vilniaus ribos mums buvo labai aiškios – troleibusų žiedas Antakalnio pabaigoje, kai rysis Neries krantas, iki Vingio parko – visa kita būdavo jau, žinoma, ne Antakalnis, bet jau ir ne Vilnius. Aš buvau tiek suaugęs su ta aplinka, su draugais, kad ir išvykdamas iš Lietuvos – o išvykdamas nežinojau, ar dar kada pamatysiu mylimą miestą – nuėjau atsisveikinti su kiemu. Buvau su vaikystės kiemo draugu, kaimynu, kuris lydėjo mane neatsitraukdamas iki pat mano neplanuoto ir netikėto išvykimo. Dvie-

jų sąjūdžio bangos pagautų žmonių ir jų sūnaus likimą nulėmė pirmagimiui per pačią „Gorbio“ blokados įkarštį nustatyta diagnozė – daktarai patarė išvykti per dešimt dienų, nes po to jie nebeturėjo reikalingų vaistų. Nespėjom atsisveikinti nei su draugais, nei su kai kuriais giminaičiais – du lagaminai, daktarė su lašeline ir kelionė. Buvo 1990 metų rugpjūčio 1-os vakaras. Užrakinau garažą ir kojos pačios mane nunešė priešais Jonynų ir Rimkevičių langus. Ten kadaise būta tos smėlio dėžės, kuri išmokė mane lietuviškai. Greta stovėjo tas pats draugas Jo-



Dingęs štetlas – materialus paminklas išnaikintiems Lietuvos žydams.

nas, kurio prašiau tos taip mane masinusios mašinėlės. Nesu prietaringas, bet rankos pačios surado kišenėje kelias monetas, kurias mečiau ten, kur būta tos stebuklų dėžės. Kad grįžčiau. Suveikė. Mečiau tas monetas dėžėn iš kažkokio visiško sumišimo ir netikėjimo, kad viską ir visus iš tiesų paliekam, kad Lietuva, draugai, tėvai, namai, dangus ir ežerai netrukus taps tik vaizdiniu, nes iš ten niekas negrįžta, ėmečiau į ten, kur kadaise būta smėlio dėžės, kaip į jūrą ar ežerą – prietaras, saviaupgaulė... Vaikystės draugas Jonas stebėjo tą ritualą ir visą kelią atgal, į Mildos gatvę mėgino guosti, kad nieko čia tokio, tikrai sugrįšime. Anokia čia nelaimė, likti be to, ką žmonės vadiną Tėvyne, bet būti laimingam, nes išgelbsti vaiką. Kiek buvo tų, kurie liko blaesus Santariškių vaikų onkologijos koridoriaus gale, su Tėvyne, draugais, dangum ir ežerais, bet be paties brangiausio? Ir į palmes žiūrėdamas gali matyti pušis, ir begaliniame Izraelio vasaros begėdiškai mėlyname danguje gali pamatyti virš Aukštaitijos kalvų plaukiančius debesis. Išmoksti paprasto dalyko – niekas iš tavęs Tėvynės neatėmė. Įsidėjai širdin, ir kur nori – ten nusineši. Dvidešimt septyneri metai kelionėje. Kiek lagaminų suplyusių išmesta. O tas, kuriame saugiai įdėti tie virš Aukštaitijos plaukiantys vasaros debesis, tos rugiagėlės palaukėje, niekaip nesusidėvi. Ar gali susidėvėti debesis, kurį pamilai ar nuvysti rugiagėlė? Tik prireikė laiko ir praradimų. Tas namas, buvimas jame išmokė visko – pagarbos, draugystės, meilės. Ir man buvo nežmoniškai sunku pasakyti jam antrą kartą po išsikraustymo „sudie“. Išsiskyrimą su Lietuvą išgyvenau labai skaudžiai. Bet ar gali būti kitaip, kai išsiskiri su mylimąja? Juolab kad geležinė uždanga, nors ir su dideliais įplyšimais, bet tvirtai tebekabojo. Antakalnis, beje, nedaug tepasikeitė. Kartais norėčiau pasakyti „deja“, labai retai „ačiū Dievui“. Nors vienos pagrindinės gatvės rajoną lyg ir sunku subjauroti, bet neturėtų būti taip sunku ir sutvarkyti.

Esate baigęs lietuvių filologijos studijas Vilniaus universitete. Papasakokite apie pasirinkimą (apie jį esate kalbėjęs viešai) tarp rašymo ir nuolatinio rūpescio žydų, ypač litvakų, palikimu, statusu, reikalais.

Gal nuo trylikos metų, kai pirmą kartą Tėvas paėmė mane į Valmierą, į filmavimo aikštelę, o gal nuo amžiną atilsį Egidijos Karalienės dramos būrelio pirmų repeticijų buvau pakerėtas kino ir teatro. Tėvų bibliotekoje buvo viskas, ko reikėtų, norint susipa-

žinti su ano meto teatro ar kino istorija. Jaučiausi pasiruošęs stoti į GITIS (Valstybinį teatro meno institutą Maskvoje – Red.) ar VGIK (Visasąjunginį valstybinį kino institutą Maskvoje – Red.). Tėvai niekaip neįtakojau – mudu su broliu buvome auklėjami visiškai laisvų pasirinkimų dvasia. Viskas kryo link Maskvos ar Leningrado. Ėjo, ėjo, ėjo ėjo, o aš ėmiau ir įsimylėjau klasiokę. Ir taip stipriai, kad net nu stojau galvojęs apie tą pusę kino ar teatro karalystės, apie kurią svajojau. Pasirinkimas buvo visiškai atsitiktinis. Ir labai sėkmingas. Turiu galvoje nuosta-

bius dėstytojus ir kurso draugus. Rašyti pradėjau ant rame kurse. Trečiame pasidalinau su bičiuliu kursioku Liudviku Jakimavičiumi, o jis paskatino nesikuklinti – visi jau skelbė savo kūrybą, o aš nedrįsau. Po truputį įsidiršinau. Iki pat išvažiuojant į Izraelį rašiau eilėraščius, Sąjūdžiui išibėgėjus kartais ir esė. Izraelyje rašiau laiškus... Tėvai mano keturiasdešimtmečio proga paruošė staigmeną – surinko mano senas publikacijas, kelis rankraščius ir išleido nedidukę knygą. Dar vėliau knygai išprovokavo Andrius Navickas, tapęs ir jos pribuvėju, už ką esu jam labai dėkingas. Vis kokį eilėraščių kartais parašau. Bet apie knygą niekad negalvojau. Nelaikau savo kūrybos kažkokia itin didele vertybe, kurią būtinai



S. Kanovičius: „Nostalgija Tėvynei gydoma, o meilė – negydoma“.

reikėtų išleisti knygos pavidalu. Gal klystu, bet taip jaučiu. Ir tai pasakytina apie eilėraščius, noveles, kurias pradėjau rašyti ar esė, kurių vis parašau, dažniausiai Bernardinai.lt, kuriems, prisipažinsiu, jau-

čiu didelę simpatiją. Meluočiau, jei pasakyčiau, kad neturiu laiko rašyti. Geriausius mano eilėraščius, esė ar noveles parašiau lėktuve. O jais skraidau bent dusyk per mėnesį, o kartais ir daugiau. Emociškai visą save atidaviau „Dingusio šetlo” projektui. Ne todėl, kad pasigirčiau, ar pasiguos-

herojus teigia, kad žydas yra laimingiausias kelionėje. Jei tik sustoja, jį išsyk užpuola visos negandos. Ir priduria, kad visi mes vis viena keliaujame į kapus. Mes dažnai pamirštame, kad esame mirtingi. Galybė mūsų darbų yra beprasmišiai, apie tai retai besusimąstome.



Žydų kapinėse Švenčionyse.

Asmeninio albumo nuotr.

čiau, o todėl, kad skaitytojams paaiškinčiau kontekstą – nė pats nemaniau, kokios apimties projekto imuosi, kai 2013 metais apsiėmiau tvarkyti Šeduvos žydų kapus. Projektas iš kapų restauravimo peraugo į modernaus muziejaus statybas. Lietuvoje nuo nepriklausomybės laikų tai bus antras muziejus, kuris yra statomas nuo 0 – ne galerija, ne perdaromas egzistuojantis pastatas ar muziejus, ne priestatas prie esamo, o visiškai naujas. 3,000 kvadratinų metrų kultūros klando, parodos, informacijos, edukacijos, tapatybės. Ten, kur dabar plynas laukas. Ir tas muziejus yra metafora. Šeduvos žydų istorijos muziejuje bus atpažįstamas visų Lietuvos šetlų pėdsakas. Mano tėvas sukūrė rašytinį paminklą išnaukintiems Lietuvos žydams. Man nusišypojo laimė, kad rėmėjai pritarė mano idėjai sukurti ir materialią tokio paminklo formą – tikras šetlas, tikros žydų kapinės, tikros, deja, nužudytų duobės ir greta kapinių – muziejus. Ir visos mano emocijos yra skiriamos pirmiausiai jam. Gal todėl tiek mažai jų lieka eilėraščiui ar novelei. Jie palauks. Mano rašoma knyga ir yra „Dingęs šetlas”. Jau dabar nemaža tos knygos dalis parašyta – kviečiu paskaityti. Beje, o mano svajonėms apie kiną iš dalies buvo lemta išsipildyti – likimo valia tapau ne tik kuriamo dokumentinio filmo „Suakmenėjęs laikas” scenarijaus autoriumi, bet ir to filmo režisieriaus, maestro Sauliaus Beržinio mokiniu – kiekviena su juo praleista valanda filmuojant ar studijoje – dovana.

Jūs būtų galima vadinti pasaulio piliečiu. Kaip nuolatinis keliavimas siejasi su „amžinojo žydo” legenda ir teiginiu, kad žydas laimingiausias būna kelionėje? Kaip suprantate istorinę ir dabartinę lietuvių (e)migraciją? Ar ją reikia stabdyti? Ar reikia siekti, kad lietuviai grįžtų į tėvynę? Ar labai klyščiau, sakydamas, kad tėvynę ir tėviškę mes visi nešiojamės visą gyvenimą, nepriklausomai nuo to, kur atsidiuriame? Ką patartumėte emigrantui iš Lietuvos, kuris tamsią naktį nori kaukti iš tėvynės ilgesio? Nostalgija Tėvynei gydoma. O meilė – nepagydoma. Mano tėvo romano

Laimingi, manau, yra žmonės, kurie keliauja namo. Mano atveju, kaip rašiau viename eilėraščiū, aš keliauju „iš namų be tėvynės, į tėvynę be namų”. Namų praradimas yra didžiausia išlikusius Europos žydus ištikusi tragedija. Kad ir kaip jie ieškotų – tų namų, kurie buvo, – nebėra. Drįstu teigti, kad jų niekur atkurti nepavyko. Lietuvių emigracija mažai tesiskiria nuo, tarkime, Lietuvos žydų emigracijos bangų į Pietų Afriką. Ta emigracija, skirtingai nei toji, kurią skatino sionizmas, padėjęs pamatus šiuolaikinei Izraelio valstybei, buvo ekonominė. Iš blogesnių sąlygų buvo mėginama veržtis į geresnes. Žmonės iš ekonomiškai stiprių valstybių ne-emigruoja. Gal todėl gan skeptiškai žiūriu į siekius sugrąžinti emigravusius lietuvius. Banalu, bet ims grįžti tada, kai sąlygos bus geresnės nei ten, kur išvyko. Ir su sąlyga, kad Tėvynė neatims iš jų pilietybės. Nes atimta pilietybė yra užtrenktos durys. Man nesuprantamas senkančios valstybės politikų nenoras palikti ir teorinę, ir praktinę galimybę išvykstantiems sugrįžti. Manau, kad dabartinis pilietybės įstatymas su lopytomis ir perlopytomis išimtimis yra didžiulė neteisybė išvykusiųjų atžvilgiu, labai netoliaregiška strategija ir Lietuvos ateities požiūriu. Pažįstu daugybę žmonių, kurie neteko pilietybės, ją iš jų tas įstatymas atėmė, bet iš jų joks įstatymas negali atimti meilės Tėvynei. Jau ne vieną sykį rašiau, kad vienintelė laiminga meilė be atsako yra meilė Tėvynei. Ir aš galbūt naiviai tikiu, kad meilė Tėvynei nugals kvailius įstatymus.

Kuo Jums svarbus Šeduvos muziejus „Lost Shtetl”? Ar būtų galima tvirtinti, kad kol žmogus atsimena, tol galima manyti, kad jis dar tikras ir nemeluojantis? Suprantu, kad klausiu plataus dalyko, bet vis dėlto: kaip derėtų elgtis žmogui, šeimai, visuomenei, kai viešumoje kyla gana dažni atminties konfliktai? Ar bandytumėte apibrėžti moralios laikysenos konflikte pavyzdį?

Tai mano gyvenimo projektas, nei daugiau, nei mažiau. Tai galimybė palikti pėdsaką. Ne asmeninį. Litvakų identiteto. Atleiskite už skambų žodį

– ateinančioms kartoms. Pasaulyje buvo ir atsitinka visokie kataklizmai. Karai, holokaustas, tremtys. Žmogų galima užmušti, galima atimti jo turta, sudeginti jo namą, bet neįmanoma, kad to žmogaus gyvenimas dingtų be pėdsako – yra atmintis. Ji yra mūsų valstybės sergėtoja, ji yra mūsų identiteto, mūsų tapatybės ir mūsų kultūros nešėja. Ir atmintis yra stipresnė už kulną. Atminties karai, mano nuomone, įgytų gal kiek kitokias formas, jų turinys taptų mažiau karingas tuo atveju, jei istorija nustotų buvusi politinių intrigų ir manipuliacijų ikaite. Istorijos interpretaciją reikia atiduoti istorikams, ne dvaro istorikams, ne aptarnaujantiems ar patarnaujantiems tam tikrai politinei nuostatai. Nes istorija tampa nemorali politikų rankose. Tą matome ir pastarųjų metų skandalų kontekste. Blogiausia ne įvykę skandalai, o dar įvyksiantys – nes nepadarėme nieko tam, kad pašalintume jų priežastis. Kita vertus, skandalų būtų mažiau, jei pilietiškiau elgtųsi istorikų bendruomenė. Vėl pacituosiu Tėvą: „tiesą pakanka pasakyti vieną kartą”. Žmonės Lietuvoje jau seniai nebijo istorinės tiesos. Jos bijo politikai. O politikai-bailiai geriausiai tarpsta manipuliuodami prigašdinta minia. Tik, ačiū Dievui, ta minia tolydžio mažėja.

Kaip matote pasaulio ateitį sociologo Zygmunt Bauman teiginio, kad „dabar svarbu suprasti, jog planetoje nebelieka to, ką galėtume pavadinti žodžiu ‘Kitas’, – tu-

rime išmokti gyventi be priešų”, perspektyvoje?

Kaip galime išmokti gyventi be priešų, jei populiarioji žiniasklaida kiekvieną dieną mėgina jų ieškoti, o neradusi, būtinai juos sukuria... Žmonėms interneto ir socialinių tinklų pasaulyje darosi vis sudėtingiau atskirti, kas tikra, o kas sumeluota, kas sukonstruota. Neįvykę, neatsitikę, bet sukonstruoti. O konstruktoriai gyvena iš konstrukcijų. Net tokių, kurios neatlaiko ir dienos. Nes vieną netikrą dalyką jau keičia kitas, konvejeris dirba visu spartumu, liejasi komentarai ir emocijos. Nes taip parašė tūlas žodžių konstruktorius. Jam reikia skaitytojų, žiūrovų, idiotiškiausių komentarų – ir kuo daugiau. Nes jis iš to gyvena. Iš to gyvena ir jis, ir jo darbdavys. Negalima sukurti bendrabūvio ir pagarbos atmosferos, kai maitini kitus melu ir pats gyveni iš melo. Velnio ratas. Ypatingai, kai rašantieji nebeįaučia atsakomybės.

Aš nebeskaitau meluojančių ir manipuliuojančių autorių. Jie negerbia žmogaus. Jie negerbia skaitytojo. Jie nieko nemylė, tik save. Ir jie nieko doro negali išmokyti ar pasiūlyti. Ne tik idėjos Lietuvai. Jie sudarinėja priešų sąrašus. Ir juos gromuliuoja ir jais atrajoja. Kaip rašo mano Tėvas, „turime išmokti gyventi kaip kapinėse”. Gal tuomet atsirasit vietos Kitam mūsų name ar gatvėje. Gal ir planeta pasikeistų į gerąją pusę...

Ačiū už atsakymus.

„National Geographic” apie nepažintą Lietuvą

Lietuvos vietinio turizmo logotipas „Lietuva. O čia ar buvai?” – vienoje gretoje su pasauliniu prestižiniu prekės ženklu „National Geographic” Lietuvos salės tarptautinėje turizmo ir aktyvaus laisvalaikio parodoje „Adventur 2018” lankytojų pirmųjų laukia siurprizas – specialus „National Geographic” priedas, skirtas kelionėms po Lietuvą. Jį parengė Turizmo departamentas kartu su „National Geographic Lietuva” redakcija.

„Jau pernai visus ėmėme kviesti švęsti atkurtos valstybės Šimtmetį keliaujant. Simboliškai mūsų standą ‘Adventur’ parodoje pavadiname ‘Kelionių idėjų stotis’, ir visus jo lankytojus pirmuosius supažindinsime su realybe tapusiu projektu – 100 idėjų atrasti kitokią Lietuvą leidiniu, kurį paruošėme kartu su ‘National Geographic Lietuva’ redakcija. Jį turi turėti kiekvienas, mylintis Lietuvą”, – karštą naujieną atskleidžia laikina Turizmo departamento vadovė Indrė Trakimaitė-Šeškuviene.

„Tai, be jokios abejonės, kolekcinis numeris, dovana Šimtmetį švenčiančiai Lietuvai ir po ją keliaujantiems mūsų šalies turistams. Lietuvoje yra kur kas daugiau nei 100 įstabių gamtos kampelių, išskirtinių pramogų, kultūrinių renginių ir paminklų, tad rengdami leidinį tikrai nesiekėme sudaryti gražiausių, nuostabiausių ar įdomiausių objektų sąrašo. Tiesiog kartu su Turizmo departamento komanda ieškojome tų, kurie yra mažiau žinomi, tačiau tikrai verti to, kad juose apsilankytumėte”, – kad leidinys įkvėptų tapti atradėjais Lietuvoje linki „National Geographic Lietuva” redaktorius Frederikas Jansonas.



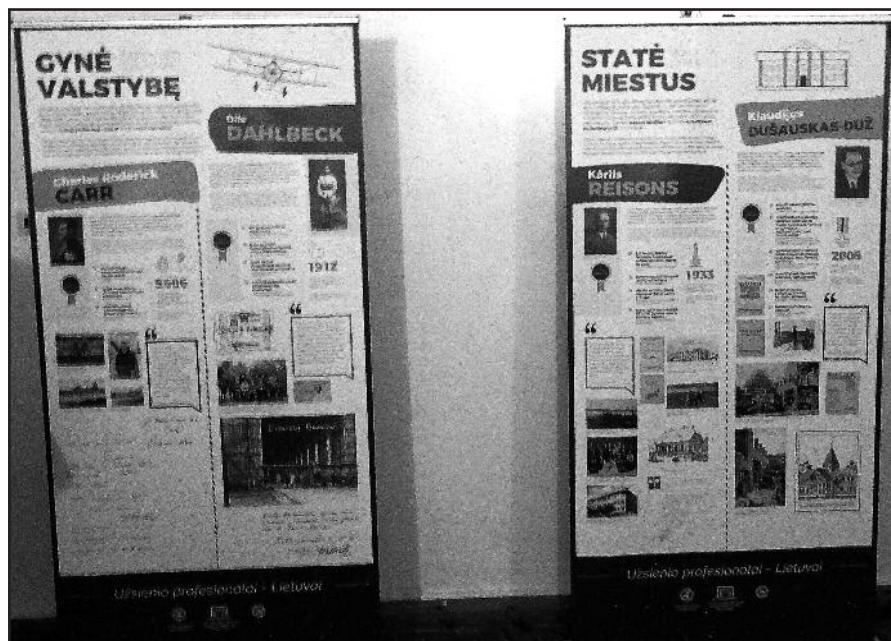
Monoklis gandrums stebėti, su Geltonų plytų keliu lyginamas pažintinis takas, Žemaitijos Versalis, Tūkstančio magnolijų parkas, suakmenėjusių moliuskų nusėtos atodangos, lelijų plantacijos, ledyno iš Švedijos atstumti rieduliai, nakvynė medyje, jodinėjimas negaliams, kruizas virš apsemtų kaimų, futbolas smegduobėse, virtualus kalėjimas, marinuoti vardiniai grafų karpiai iš dvaro tvenkinių, pavasarinė grybų šventė, drakono valčių festivalis... Visa tai galima rasti būtent Lietuvoje! 100 šių ir kitų istorijų sugulė penkiuose daugiau nei 120 puslapių storio žurnalo skyriuose „Nepažinta gamta”, „Nepatirti įspūdžiai”, „Netyrinėta istorija”, „Neragauti skoniai” ir „Neaplankytos šventės”. Leidinio tiražas – 17 tūkst. Prekyboje jis atsiras nuo kovo mėn. Žurnalo „Nepažinta Lietuva” viršelį puošia „Adventur” garbės svečio menininko Ray Bartkaus daryta nuotrauka.

Valstybinis turizmo departamentas prie Ūkio ministerijos

Paroda byloja: Lietuva turėjo daug draugų



Parodos atidarymo metu kalba M. Mažvydo bibliotekos vadovas R. Gudauskas.



Parodos stenduose – užsieniečiai, daug nusipelnę atsikuriančiai Lietuvai.

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Pasitinkant vis labiau artėjančią ypatingą šiemet Vasario 16-ąją, vis dažniau atsisukama į šimtametę praeitį, prisimenamas valstybės atkūrimas, garsūs žmonės ir jų darbai. Ta proga Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka taip pat parengė ypatingą dovaną – Kauno rotušėje atidarė parodą „Užsienio profesionalai – Lietuvai“, kurioje pristatė 28 iškilias asmenybes iš užsienio, dirbusias tik ką atsikūrusios Lietuvos labai 1918–1940 metais.

Parodos rengėjai teigia, kad 1918 m. vasario 16 d. pradėta kurti moderniai Lietuvos valstybei tuomet labai reikėjo išmintingų ir drąsių žmonių, naujoviškų ir rizikingų sprendimų. Šaliai dar trūko profesionalų, todėl jos kūrėjų gretas laikotarpiu tarp dviejų pasaulinių karų papildė nemažai mokslininkų, medikų, architektų, kariškių ir kitų sričių profesionalų iš užsienio. Kai kurie iš jų Lietuvoje gyveno ir dirbo neilgai, atliko tik epizodinį vaidmenį, o kiti pasiliko ilgiau, darniai įsiliejo į šalies gyvenimą ir jame paliko ryškių pėdsakų.

Didelė dalis šios parodos herojų buvo susiję su 1922 m. Kaune įkurtu Lietuvos (vėliau – Vytauto Didžiojo) universitetu. Būtent akademiniame erdvėje su modernėjančios šalies jaunimu jie dalijosi savo žiniomis, patirtimi ir įžvalgomis. Šie žmonės statė šalį,

kūrė teisę, plėtojo mokslą, pažino gamtą, tyrinėjo kalbą, pasakojo istoriją, gydė žmones, mokė kalbų, saugojo knygas ar net mokė skraidyti. Tai buvo įvairių sričių specialistai, kurių indėlis atsikūrusios valstybės kultūroje ir moksle buvo ir yra labai svarbus.

Apie tai parodos atidarymo metu kalbėjo ir Nacionalinės M. Mažvydo bibliotekos generalinis direktorius profesorius Renaldas Gudauskas, ir viena iš šios parodos autorių dr. Giedrė Milerytė-Japertienė, taip pat kiti svečiai.

„Šie žmonės turėjo daug žinių, jie buvo išsilavinę, baigę Vakarų Europos ar kitų šalių universitetus, tad žinias ir sugebėjimus puikiai pritaikė Lietuvoje ir būtent čia darė savo gerus darbus. Nenuostabu, kad paroda pristatoma būtent Kaune, Laikinojoje sostinėje, nes tik dvi asmenybės iš tų 28 nėra susijusios su Vytauto Didžiojo universitetu – tie du asmenys čia dirbo 1918–1919 metais, kai šis universitetas dar nebuvo įkurtas“, – paaiškino R. Gudauskas.

Kaip visada įdomus buvo VDU Lietuvių išeivijos instituto direktoriaus, istoriko profesoriaus Egidijaus Aleksandravičiaus pasisakymas. Jis džiaugėsi, kad ši paroda iš užmaršties prikėlė labai svarbius žmones Lietuvai, kurie sovietmečiu buvo trinami iš atminties. Jie nebuvo lietuviai, bet nuoširdžiai dirbo šios šalies labui.

„Manau, kad tuo metu, 1918–1940 metais Lietuva buvo daug kosmopolitiškesnė, ji buvo labai aiški

Europos dalis, kuri traukė užsieniečius čia atvykti ir dirbti. Man ne visada aiškus tas ‘užsieniečio’ terminas – ar rusas, likęs po Antrojo pasaulinio karo Lietuvoje ir gyvenantis iki šiol yra užsienietis? Manau, gal tokiu atveju reikėtų vartoti ‘kitataučio’ sąvoką”, – svarstė profesorius.

Parodos atidaryme dalyvavo ir VDU istorikas bei Nacionalinės M. Mažvydo bibliotekos Lituanistikos skyriaus darbuotojas lenkas Tomasz Blaszczak, laisvai kalbantis ir rusiškai, gudiškai bei lietuviškai. Jis padėjo parodos rengėjams atrinkti asmenybes, kurios pateko į standus ir yra pristatomos plačiajai visuomenei.

„Tų žmonių iš kitų kraštų Lietuvoje dirbo daug ir tuo laikmečiu, jų nemažai dirba ir dabar. Didelė jų dalis dirbti Lietuvą atvykdavo iš kaimyninių valstybių. 1918–1940 metais jauni Lietuvos valstybei trūko profesionalų įvairiose srityse, tad, pavyzdžiui, po Rusijoje įvykusios Spalio revoliucijos į Lietuvą pradėjo plūsti daug profesionalų, kurie tuo metu nenorėjo dirbti bolševikų kontroliuojamai valdžiai ir nusprendė išvažiuoti į Vakarus – tokiu būdu buvę Sankt Peterburgo universiteto architektai prisidėjo prie tarpukario Lietuvos architektūros sprendimų“, – aiškino T. Blaszczak.

Jo nuomone, imigracijos tempai į Lietuvą tuo metu priklausė ir nuo tarptautinės politikos įvykių – baltarusių atsiradimas Kaune buvo susijęs su Len-



Renginio dalyviai.



A. Vaškevičiaus nuotrauka

Įdomūs buvo Išeivijos instituto direktoriaus E. Aleksandravičiaus pastebėjimai.



Pasitikrinti žinias kviečia stalo žaidimas „Lietuvon“.

kijos ir Lietuvos konfliktu, nes dauguma baltarusių buvo gimę teritorijoje, kurios po Pirmojo pasaulinio karo atiteko Lenkijai, o baltarusių tautiniam judėjimui priklausiusių asmenų buvo Lietuvos pusėje ir persikėlė į Kauną. Dalis jų emigravo kitur, tačiau likusiesiems baltarusiams puikiai pavyko integruotis į Lietuvos visuomenę ir dalis jų pasiliko čia gyventi. „Gyventojų emigracija yra Abiejų Tautų Respublikos palikimas – lietuviai, lenkai, baltarusiai ir ukrainiečiai jau 200 metų stipriai emigruoja. Srautai nėra pastovūs, viename istorijos etape jie gali būti intensyvūs, o kitame mažesni, tačiau migracijos procesai šiam regione vyksta pastoviai. Sakyčiau, kad mes – lenkai, lietuviai, ukrainiečiai, baltarusiai veikiau emigruojame negu labiau priimame užsieniečius pas save“, – mano parodos pristatyme dalyvavęs lenkas.

Parodos stenduose lietuvių ir anglų kalbomis kartu su vizualia informacija apie profesionalus trumpai pristatomos jų biografijos, patys svarbiausi nuopelnai Lietuvai, pateikiamos fotografijos, taip pat koks nors įdomus biografijos faktas ir nedidelė citata: asmens mintys ar mintys apie tą asmenį. Visos parodoje naudojamos iliustracijos yra surinktos iš įvairių Lietuvos ir pasaulio atminties saugojimo institucijų, o visos publikuojamos knygos saugomos Lietuvos nacionalinėje M. Mažvydo bibliotekoje.

Užsieniečiai, dirbę Lietuvos labai pristatomi pagal jų darbo sritį – stende „Kūrė teisę“ galima rasti žmones, kurie prisidėjo prie jaunos valstybės teisinės valstybės kūrimo, „Mokė kalbų“ pristatomi profesionalai, dirbę šioje srityje, „Gydė žmones“ – garsūs medikai mokslininkai, darbavęsi VDU naujai įkurtame Medicinos fakultete. Čia rasime ir garsius istorikus,

tarp kurių Sibiro lageryje miręs garsus filosofas, poetas Levas Karsavinas, architektus, kurių suprojektuoti pastatai papuošė Kauną ir kitus Lietuvos miestus. Dėmesys skiriamas ir tikslųjų mokslų specialistams vokiečiams Victor Jungfer bei Otto Theodor Volk, o stende „Saugojo knygas“ pristatomi pirmasis Centralinio valstybės knygyno vadovas latvis baltistas Eduardas Volteris bei bibliografas iš Baltarusijos Aleksandras Ružancovas.

Dėmesys parodoje skirtas ir garsiems kalbininkams švedui Knut Olof Falk bei šveicarams Franz Brender ir Alfred Senn. Pastarasis filologas, leksikografas Lietuvos universitete vadovavo lyginamojo kalbų mokslo katedrai, išleido lietuvių kalbos vadovėlį vokiečių kalba. Jo sūnus Alfred Erich Senn, miręs 2016 metų kovą, yra laikomas vienu žymiausių Lietuvos XX amžiaus istorijos tyrinėtojų.

Stende „Puoselėjo kultūrą“ parodos rengėjai pristato Kaune dirbusią garsią Rusijos baleriną, choreografę ir pedagogę Olgą Dubeneckienę, taip pat filosofą, vieną svarbiausių Lietuvos filosofijos veiklą „Logiką“ išleidusį Vosylių Sezemaną, gimusį vokiečių ir švedo šeimoje. Čia rasime ir garsų šveicarą filosofą Juozą Eretą, itin aktyviai dirbusį Lietuvoje ir palikusių ryškius savo veiklos pėdsakus net keliose srityse – ir kaip pedagogas, publicistas, ELTA steigėjas bei pirmasis vadovas.

Parodos lankytojai vienoje iš Rotušės salių įgytas žinias gali patikrinti sužaisdami stalo žaidimą „Lietuvon!“, kurio tikslas yra pirmajam pasiekti Lietuvą, pakeliui teisingai atsakant į klausimus apie parodos „Užsienio profesionalai – Lietuvai“ herojus ir sritis, kuriose jie dirbo. Paroda Kauno rotušėje veiks iki kovo 19 dienos.

Čiurlionio galerija Jaunimo centre

(5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636)

Šimtųjų Lietuvos valstybės atkūrimo metinių ir Čiurlionio galerijos 60-mečio progomis skelbia konkursą „Lietuva manoj širdy“ tapybos, skulptūros, akvarelės ir grafikos kūriniams

Dalyvauti konkurse kviečiami visi norintys dailininkai ir dailės sričių studentai.

Vienas konkurso dalyvis gali pateikti

1–2 kūrinius, sukurtus 2010–2017 metais.

Konkurso vertinimo komisija, kurią sudaro 5 (penki) Čiurlionio galerijos pakviesti asmenys, atrenka ir premijuoja 3 dalyvius:

I premija – 500 dol.,

II premija – 300 dol.,

III premija – 200 dol.

Vertinimo kriterijai: kūriniai vertinami už jų vaizdinę įtaigą, temos atskleidimą, jos interpretacijos originalumą bei meninę kokybę. Šių kriterijų neatitinkantys kūriniai vertinimo komisijos sprendimu nebus eksponuojami.

Konkursinei parodai tapybos, skulptūros, akvarelės ir grafikos kūrinius dailininkai savo lėšomis pristato ar atsiunčia į Čiurlionio galeriją (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636). Kūriniai turi būti tinkamai paruošti eksponuoti: tapybos kūriniai – įrėminti, grafikos ir akvarelės kūriniai – pasporuoti, įstiklinti ir įrėminti.

Kartu su kūriniiais turi būti pateikta raštiška tikslų kūrinių metrika: autoriaus vardas, pavardė, adresai (pašto ir elektroninis), kontaktinis telefonas; kūrinių pavadinimas, kūrimo metai, medžiaga, technika, matmenys (du matmenys – tapybos ir grafikos kūriniams, trys matmenys – skulptūroms), o kūrinių nugarinėje pusėje užrašyta autoriaus vardas, pavardė, kūrinių pavadinimas ir jo kūrimo metai.

Konkursinei parodai teikiamų kūrinių priėmimo laikas: 2018 m. sausio 20 – vasario 11 d. (darbo dienomis, 10 val. r. – 5 val. p. p.).

Konkurso laureatai skelbiami per

konkursinės parodos atidarymą 2018 m. vasario 24 d.

Konkursinė paroda veiks 2018 m. vasario 24 – kovo 17 d.

Po parodos uždarymo dailės kūrinius reikia atsiimti iki 2018 m. kovo 31 d.

Daugiau informacijos – el. pašto adresais:

laimaa@hotmail.com arba vixecern@gmail.com

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

www.draugas.org

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 635 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Heights, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Calos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užėiga
6312 S. Harlem Ave. Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave. Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999



Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Marijampolė – Lietuvos kultūros sostinė

Vilnius (BNS) – Sausio 20 dieną Marijampolėje vykusios iškilmingos ceremonijos metu paskelbta 2018-ųjų Lietuvos kultūros sostinės programos pradžia.

Pasveikinti Marijampolės atvyko įvairios istorinės asmenybės: arklių kinkinio traukiama karieta atvyko XVIII amžiaus grafienė Pranciška Ščiukaitė-Butlerienė, vėliau į sceną lipo kalbininkas Jonas Jablonskis su rašytoja Julija Beniuševičiūte-Žymantiene Žemaite. Senoviniu automobiliu atvyko tarpukario Prezidentas Kazys Grinius su žmona Joana. Dar viena karieta atvyko Nepriklausomybės akto signataras Jonas Basanavičius su publicistu Vincu Kudirka. Is-

torinės asmenybės trumpai prisistatė ir sveikino Marijampolę kultūros sostinės proga, o savo pasirodymą baigė drauge su susirinkusiais sugiedoję Tautišką giesmę.

Šių metų Lietuvos kultūros sostinė paskelbta Marijampolė daug dėmesio iš Sūduvos krašto kilusioms ar čia gyvenusioms istorinėms asmenybėms žada skirti ir programoje.

Vėliau rodyta 3D projekcija, kuri pasakojo Marijampolės miesto kūrimosi istoriją, vyko šokėjų pasirodymas, šventinis fejerverkas.

Iš viso per metus kultūros sostinė tituluotoje Marijampolėje planuojama apie 200 koncertų, akcijų, parodų, forumų ir kitų renginių.

Spręs ar draskyti užsienio leidinius

Vilnius (BNS) – Narkotikų, tabako ir alkoholio kontrolės departamentas svarstys, ką daryti su Lietuvoje platinamuose užsienietiškuose žurnaluose platinama alkoholio reklama.

Gavusi informaciją apie alkoholio reklamą šiuose leidiniuose, institucija kol kas nedetalizuoja, kada pateiks siūlymus išspręsti situaciją taip, kad tokių žurnalų platintojams nereikėtų jos slėpti.

„Vertiname informaciją. Tai yra jautrus klausimas, nenorime viso šito vilkinti, bet nenorime išprausti savęs į vieną ar kitą datą. Tikrai stengsimės viską padaryti operatyviai ir maksimaliai protingu terminu“, – sakė departamento Tabako ir alkoholio kontrolės skyriaus vedėjas Jurgis Kazlauskas.

Jis teigė, kad kontrolieriai šią savaitę gavo informaciją apie užsienio leidinių rinkos mastą iš didžiausio Lietuvoje tokių žurnalų platintojo „Press Express“.

Ši bendrovė visoje Lietuvoje platina iki 300-ų leidinių, kuriuose gali būti alkoholio reklama.

Narkotikų, tabako ir alkoholio kontrolės departamentas nusprendė to nedaryti viešojoje erdvėje kilus pasipiktinimui, kad nuo sausio įsigaliojus alkoholio reklamos draudimui tokių leidinių platintojai ėmė plėsyti iš jų lapus su alkoholio reklama ar kitaip ją slėpti.

Jau yra registuota įstatymų pataisa, numatanti alkoholio reklamos draudimo išimtį importuotiems leidiniams užsienio kalba.

Kaunas paruošė netikėtą dovaną Vilniui

Vilnius (Alkas.lt) – Vilniečiai švęsti savo miesto gimtadienio vėl kviečiami Kaune. Tik šįkart šventė vyks ne gatvėse, o kauniečių namuose ir restoranuose. Vilniaus gimtadienio proga kauniečiai vilniečius kvies pas save į svečius ir vaišins vakariene, o Kaunas pasirūpins nemokamomis vilniečių kelionėmis.

Nors tikrasis Vilniaus gimtadienis bus artėjanti ketvirtadienį, kauniečiai sostinės gyventojus į svečius priims šeštadienį, sausio 27 dieną. Visos šventinės vakarienės kauniečių namuose ir restoranuose vyks vienu metu – šeštadienį, nuo 6 val. v. „Praejusiais metais per Vilniaus gimtadienį galutinai sugriuvo mitas apie dviejų didžiausių Lietuvos miestų priešpriešą. Šiuolaikinis Kaunas Vilnių laiko ne konkurentu, o draugu. Šiųmetinio gimtadienio proga vilniečiams norime įteikti jaukią ir šiltą dovaną – kvietimą į namus ir skanią vakarienę. Tikiu, kad atsiras daug kauniečių, kurie prisidės prie šios dovanos Vilniui. Dabar viskas – kauniečių rankose“, – pabrėžė Kauno meras Visvaldas Matijošaitis.

Kauno miesto savivaldybė kviečia visus kauniečius, norinčius pasveikinti Vilniaus gyventojus, registruotis gimtadieniui skirtoje svetainėje dovana.kaunas.lt

Kauniečiai vilniečius gali kviesti į savo namus arba į bet kurį mieste esantį restoraną ar kavinę. Kauniečiai taip pat gali nuspręsti, ar jie nori pakviesti Vilniuje gyvenančius savo draugus ar visiškai nepažįstamus sostinės gyventojus.



Pernai Kauno dovana Vilniui sulaukė neįtikėtino populiarumo. Alfa.lt nuotr.

Pradėjus veikti gimtadieniui skirtai interneto svetainei dovana.kaunas.lt joje jau galima rasti kauniečių, kviečiančių vilniečius į svečius. Beveik pusė jų pasiryžo į svečius priimti visiškai nepažįstamus sostinės gyventojus.

Į vakarienes užsiregistravusius vilniečius į Kauną nemokamai atveš, o po to į sostinę taip pat nemokamai parveš antrus metus iš eilės prie gimtadienio akcijos prisijungusi keleivių pervežimo kompanija. Visų autobusais vyksiančių vilniečių lauks sutikimas Kaune esančioje moderniausioje Lietuvos autobusų stotyje, švenčiančioje 1 metų gimtadienį.

Praėjusiais metais netikėta Kauno dovana Vilniui nustebino visą Lietuvą. Šia proga Kaunas visiems to panorusiems vilniečiams padovanojo nemokamas keliones autobusais, nemokamas ekskursijas bei nuolaidas geriausiuose Kauno restoranuose, kavinėse ir baruose. Vilniaus gimtadienį Kaune šventė daugiau nei tūkstantis vilniečių.

Pirmosios D. Trump valdymo metinės

Washingtonas (BNS) – Prezidento Donald Trump pirmąsias inauguracijos metines sausio 20 dieną žymėjo vyriausybės uždarymas ir jo kaltinimai demokratams savo reikalavimais paėmus amerikiečius įkaitais.

Nepasiekus sutarimo dėl išlaidų plano, federalinės paslaugos buvo pradėtos stabdyti arba riboti, nors įstatymų leidėjai Senate tęsė diskusijas.

Svarbiausios paslaugos ir veikla kariniame sektoriuje bus tęsiama, tačiau daug viešojo sektoriaus darbuotojų keliauja neapmokamų atostogų. Net tarnaujantiems kariams nebus mokamas atlyginimas, kol nebus pasiektas susitarimas iš naujo atidaryti JAV vyriausybę.

Netrukus po šių naujienų pasirodymo Baltųjų Rūmų biudžeto direktorius Mick Mulvaney išleido nurodymą vyriausybės tarnyboms „imtis įgyvendinti planus dėl tvarkingo veiklos uždarymo“.

Dar sausio 19 dieną atrodė, kad susitarimą pavyks pasiekti, nes D. Trump beveik susitarė su Senato demokratų mažumos vadovu Chuck Schumer dėl priemonės, kuri neleistų išvaryti vakystėje atvykusių ir dokumentų neturinčių imigrantų.

Kongresą pasiekusiam tekste, kuriuo buvo siekiama pratęsti vyriausybės veiklą dar keturioms savaitėms, kol tariamasi dėl galutinio susitarimo, tokio kompromiso nebuvo ir respublikonams nepavyko užsitikrinti pakankamos demokratų paramos balsavimui surengti.

Baltieji Rūmai užsipuolė Ch. Schumer ir apkaltino jį dėl vyriausybės už-

darymo. D. Trump atstovė spaudai Sarah Sanders paskelbė, kad Prezidentas nesitars dėl imigracijos susitarimo, kol Kongresas nesutiks atnaujinti įprastų vyriausybės išlaidų.

Respublikonų daugumos lyderis Mitch McConnell atkartotoj Baltųjų Rūmų žodžius, tačiau Ch. Schumer atsikirta ir apkaltino D. Trump jį įtikinus, kad sutarimas dėl imigrantų įmanomas, tačiau vėliau nesugebėjus įkalbėti savo partijos.

Demokratai apkaltino respublikonus sužlugdžius susitarimo galimybę atsisakymu finansuoti programą, kuri nuo deportavimo saugo 700 tūkst. „svajotojų“ – dokumentų neturinčių imigrantų, į JAV atvykusių vakystėje.

Prezidentas atidėjo planus skristi į Floridą atšvęsti pirmųjų inauguracijos metų liko Washingtono spęsti krizės.

M. McConnell ieško naujo plano vyriausybei finansuoti iki vasario 8 dienos.

Šiomet laukia vidurio kadencijos rinkimai ir respublikonai rizikuoja sulaukti rinkėjų nepasitenkinimo vyriausybės veiklos nutraukimu.

Apklausos rodė, kad 48 proc. amerikiečių dėl galimo vyriausybės uždarymo kaltino D. Trump ir respublikonus. Demokratus kaltino vos 28 procentai.

Nuo 1990 metų JAV vyriausybė buvo uždaryta keturis kartus. Praėjusį kartą taip nutiko 2013 metais, kai nemokamų atostogų buvo išleista daugiau kaip 800 tūkst. vyriausybės tarnautojų.

Abbas prašys ES pripažinti Palestiną

Bruselis (BNS) – Palestiniečių prezidentas Mahmud Abbas susitikime su Europos Sąjungos šalių užsienio reikalų ministrais paprašys Bendriją oficialiai pripažinti Palestinos valstybę.

M. Abbas susitikime pasakys, jog ES turėtų žengti šį žingsnį ir tokiu būdu atsakyti į JAV prezidento Donald Trump sprendimą pripažinti Jeruzalę Izraelio sostine.

M. Abbas pažėrė griežtos kritikos JAV vadovui, pareiškęs, kad jo pastangos išspręsti ilgai trunkantį konfliktą Artimuosiuose Rytuose yra „ama-

žiaus antausis“.

Palestiniečių prezidentas išprovokavo tarptautinį susirūpinimą pareiškęs, kad Izraelis savo veiksmais sužlugdė vadinamuosius Oslo taikos susitarimus.

M. Abbas artimiausiomis dienomis susitiks su ES diplomatijos vadovu Federica Mogherini ir 28 bloko valstybių užsienio reikalų ministrais.

Palestinos valstybės pripažinimas mažai tikėtinas – ES tai palieka nuspręsti kiekvienai valstybei narei individualiai.

S. Lavrovas grasina Vakarams

Maskva (Diena.lt) – Rusijos politikoje yra „raudonosios linijos“, ir Vakarai privalo jas gerbti, pareiškė Rusijos užsienio reikalų ministras Sergejus Lavrovas.

„Jei vertinti taip, kad mes negalime turėti jokių interesų Euroatlanti-niame regione, tuomet Rusijos Federacijos siena – raudonoji linija. Esmė ta, kad turime teisėtą interesą – yra rusų, kurie atsidūrė užsienyje subyrėjus Sovietų Sąjungai, ir turime kultūrinius, istorinius, glaudžius asmeninius bei šeimų saitus su savo kaimynais“, – sakė S. Lavrovas.

Jo žodžiais, Rusija turi teisę ginti



S. Lavrovas sako, kad yra ribos, kurių Rusija peržengti neleis. Al Jazera nuotr.

savo tėvynainių interesus, ypač tada, kai jie yra varomi iš šalių, kur jie gyvena, kuomet varžomos jų teisės taip, kaip tai vyko Ukrainoje.

Indijoje gesino degantį ežerą

Bangaloras, Indija (Faktai.lt) – Tūkstančiai Indijos karių šalies pietuose esančiame Bangaloro mieste daug valandų gesino didžiulį gaisrą itin užterštame ežere.

Gesinti gaisro, kuris kėlė pavojų kariškių teritorijai, buvo iškviesta beveik 5 tūkst. karių. Iš Belanduro ežero,

kuriame susikaupusios kanalizacijos ir cheminės nuotekos, statybinės atliekos, kilo didžiuliai dūmų stulpai.

Pernai gegužės mėnesį buvo užsidegęs kito Bangaloro – vieno iš pagrindinių Indijos informacinių technologijų centrų – ežeras. Gaisras kilo padegus į ežerą suverstas šiukšlės.

Užgeso „Pasaulio cepelinų dienos“ steigėjo
J. R. Vaičiūno gyvybės liepsnelė

REGINA JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

2017 m. gruodžio 21 d., pašauktas Viešpaties angelo, šį pasaulį po sunkios ligos savo namuose Novi, MI, apleido tik 66-erių sulaukęs Juozas Rapolas Vaičiūnas.

Susipažinau su Jane ir Juozu Vaičiūnais prieš beveik penkerius metus, kai buvusi Šv. Antano lietuvių parapija Detroit, MI, susijungė su Dievo Apvaizdos lietuvių parapija, Southfield, MI. Juozas Vaičiūnas buvo parapijos administratorius ir fotografas. Juozas ir Janė Vaičiūnai buvo graži, nuoširdi, gerai nusiteikusi ir draugiška pora.

Juozas Vaičiūnas gimė 1951 m. spalio 24 d. Toronto, Ontario, Canada, Gražinos ir Broniaus Vaičiūnų šeimoje. Juozo tėvelis mirė, kai Juozas buvo vienerių metų. Motina su mažoju Juozuku persikėlė į Windsor, Ontario, arčiau savo tėvų. Po kiek metų Gražina išteikė už Jono Urbono. Šeima apsigyveno Toronto. 1961 m. Gražina ir Jonas Urbonai su Juozu ir mažąja sesute Ramona persikėlė į JAV ir 1964 m. apsigyveno Clawson, MI.

1969 m. Juozas Vaičiūnas baigė gimnaziją Šv. Antano pranciškonų vienuolyne Kennebunkport, Maine. Jis studijavo fotografiją Wayne State University, Detroit, MI. Ilgus metus Juozas Vaičiūnas buvo nepriklausomas fotografas. Talkino įvairiuose renginiuose International Institute, Detroit, MI, ir už nuopelnus buvo įamžintas instituto šlovės muziejuje. Juozo nuotraukos buvo eksponuojamos „Cobo Hall“ renginių komplekse, Detroit, MI.

Juozas Vaičiūnas turėjo du sūnus: Justin (30 m.) ir Matt (27 m.). Progai esant Juozas pasidžiaugdavo sūnų pasiekimais.

2005 m. birželio 25 d. Juozas su mainė aukso žiedus su savo mylimąja Jane Leparskas. Kun. Ričardas Repšys juos sutuokė Bloomfield Hills mieste, MI.

A. a. Juozas Vaičiūnas ir žmona Jane buvo uolūs Dievo Apvaizdos lietuvių parapijos nariai. Velionis buvo ilgametis parapijos administratorius bei fotografas, o Jane – ilgus metus remia lietuvišką veiklą. Kartu su sūnumi Justin dalijosi maisto gaminimo idėjomis. Justin šiuo metu dirba virtuvės šefu restorane Florida valstijoje.



Fotografas Juozas Vaičiūnas 2017 m. „Pasaulio cepelinų dienos“ šventėje Dievo Apvaizdos parapijoje. R. Švobienės nuotr.

Vasaros laiku Juozas mėgo dalyvauti lietuviškoje Dainavos stovykloje, Manchester, MI, kur fotografuodavo renginius ir bendraudavo su lietuviais. 2013 m. ten jam ir gimė idėja įkurti tarptautinę cepelinų dieną „World Zep Day“, kuri būtų švenčiama pasaulio lietuvių telkiniuose kasmet vasario pirmąjį sekmadienį. Būtent tada, kai JAV vyksta „Super Bowl Sunday“ – amerikietiško futbolo turnyras, mat Juozas įžvelgė, kad šio žaidimo kamuolys panašus į cepeliną. Taip pat Juozas Vaičiūnas sukūrė „Cepelinų dienos“ šūkį: „Kad visas pasaulis kvepėtų cepelinais!“ bei rūpinosi, kad ši tradicija prigytų visame pasaulyje. Taip pat Juozas sukūrė tinklalapį „Lithuanian Life in Detroit“, kuris ir dabar informuoja apie parapijos veiklą, renginius, skelbia nuotraukas ir t.t.

Val S. Bauza laidotuvių direktorė Yolanda Zaparackienė tvarkė laido tuves, kurios vyko 2017 m. gruodžio 27 d., trečiadienį, Dievo Apvaizdos lietuvių bažnyčioje, Southfield, MI. Su Velioniu prieš šv. Mišias draugai ir pažįstami galėjo atsisveikinti.

Gedulingas Mišias koncelebravo Dievo Apvaizdos lietuvių parapijos klebonas kun. Gintaras Antanas Jonikas, jam asistavo jėzuitas kun. Lukas Laniauskas. Giedojo ir vargonavo Rita Giedraitienė. Šv. Raštą skaitė Velionio pusseserė Birutė Šileika-Fleck, Velionio sesuo dr. Ramona Marsh ir podukra Diana Kish. Pamoksle kun. G. Jonikas papasakojo, kad a. a. Juozas



„World Zep Day“ šventė Dievo Apvaizdos parapijoje. Gardžiuojasi cepelinais Juozas Vaičiūnas su žmona Jane. 2017 m. Šeimos archyvo nuotr.

A † A
NIJOLĖ A. BUTTS PEŽAITĖ

Mirė 2018 m. sausio 19 d. Palos Hills, IL.
Gimė 1942 m. gegužės 31 d. Panevėžyje, Lietuvoje.
Gyveno Palos Hills, IL, anksčiau Marquette Park, Chicago, IL.

Nuliūdę liko: duktė Gailė Kramer su vyru Steve; duktė Dana Jenkinson; anūakai Andrew, Alex, Cody ir Cadence.
Velionė giedojo Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčios chore.
A. a. Nijolė buvo pašarvota pirmadienį, sausio 22 d. nuo 9 val. r. iki 11 val. r. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont, IL. Religinės apeigos vyko 11 val. r. Petkus Lemont laidojimo namuose.
Po religinių apeigų velionė buvo palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

*Gyvenimas tarsi žvakė
Sūžibo, sutirpo, užgeso*

Senam klasės draugui

A † A
EUGENIJUI BUTĖNUI

išėjus Amžinybėn, nuoširdžiai užjaučiu šeimą ir artimuosius.

Linas Regis

buvo malonus, nuoširdus, gerą humoro jausmą turėjęs ir nė vieno neįžeidęs žmogus. Klebonas padėkojo šeimai, giminėms, šeimos draugams už a. a. Juozo Vaičiūno globą.

Mišiose dalyvavo arti 200 žmonių. Atsisveikinimo žodžius tarė kun. Lukas Laniauskas, Velionio sūnus Matt Vaičiūnas, posūnis Edmundas Leparskas ir buvusi parapijos tarybos pirmininkė Laima Maziliauskienė.

A. a. Juozo Vaičiūno palaikai buvo kremuoti. Jie bus palaidoti Šv. Kapo kapinėse (Holy Schepulchre), Southfield, MI. Tarp gėlių buvo rodytos nuotraukos, kurios bylojo apie Velionio gyvenimą.

Šermenų pietūs vyko Dievo Apvaizdos parapijos kultūros centre. Šeimininkavo Regina Greenhalgh. Dalyvavo daugiau kaip 130 žmonių. A. a. Juozo Vaičiūno garbei buvo specialiai pagaminti cepelinai.

Šeima išreiškė padėką už dalyvavimą laidotuvių Mišiose, aukas ALS Foundation, Dainavos stovyklai ir kt.

Pasiilgsime a. a. Juozo Vaičiūno švelnių žodžių, geros širdies ir meile spindinčių akių bei šypsenos.

2017 m. rugsėjo 24 d. Kensington Park, Milford, MI, a. a. Juozo Vaičiūno šeima surengė „Walk n’ Roll for ALS

2017“, kurį koordinavo podukra Audra Leparskas-Iadipaolo. Akcijos metu surinkta 3,250 dol., kurie bus skirti tirti a. a. Juozą Vaičiūną pakirtusiai ligai. 2016 m. gruodžio mėn. jam buvo diagnozuota „Bulbar onset ALS“, liga greitai plėtėsi ir 2017 m. gruodžio 21 d. jis mirė.

Ilsėkis ramybėje, mielas ir brangus Juozai Vaičiūnai. Su Dievu!

Giliame nuliūdime liko: žmona Jane Vaičiūnienė, sūnūs Justin ir Matt Vaičiūnai, sesuo dr. Ramona su vyru Peter Marsh ir vaikais Adam ir Lily, gyvenantys Chicago, IL; podukra Audra ir vyras Matt Iadipaolo bei jų vaikučiai Matas, Jonas, Gabrielius ir Anina; podukra Viktorija Leparskaitė; posūnis Edmundas Leparskas su žmona Deana ir jų vaikučiai Alana ir John; podukra Diana su vyru Timothy Dish ir jų vaikučiai Aras, Dominykas ir Adomas. Pusseserė Birutė Šileika-Fleck su vyru Bill ir pusseserė Gintarė Šileika-Everett. Taip pat liūdi brolienės su šeimomis – Rita ir Morkus Mitriai; Roma Radzevičienė ir Nijolė Brazienė. O taip pat liūdi giminės Kanadoje ir Lietuvoje bei draugai, bendraminčiai ir Dievo Apvaizdos lietuvių parapijos Southfield, MI, parapijiečiai.

Aldona E. Kavaliūnas, gyvenanti **Waukegan, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų dėka lietuviškas žodis skamba tarp mūsų.

Regimantas Vedegys, gyvenantis **Huntley, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Padėka už išsaugotą lietuviško žodžio skambėjimą.

Angelė J. Raulinaitis, gyvenanti **Burbank, CA**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdžiausius padėkos žodžius skiriame Jums.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Kviečiame dalyvauti Klaipėdos krašto atgavimo žygyje**, kuris vyks sausio 28 d., sekmadienį. Renkamės 1 val. p. p. prie 31-os gatvės paplūdimio. Ėjimas – 5 km, bėgimas – 9 km. Bėgimo pradžia – 1:30 val. p. p. Dalyvis pasveikins Lietuvos šaulių sąjungos išeivijoje vadas Julius R. Butkus ir LR generalinis konsulas Čikagoje Mantvydas Bekešius. Po ėjimo/bėgimo dalyvių lauks kareiviška košė ir karšta arbata. Pasipuoškite lietuviška atributika! Informacija tel. 224-806-5294.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) sausio 28 d. 10 val. r. švęsime 4-tąjį eilinį metų sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kunigas Gediminas Keršys. Po šv. Mišių parapijos salėje JAV LB Brighton Parko apylinkybė ruošia pietus. Bus rodomas filmas iš Lituhanistikos tyrimo ir studijų centro archyvų apie Jaunimo centro priestato atsiradimą (filmavo Algimantas Kezys, redagavo Arvydas Reneckis). Visi laukiami.

■ **Mažosios Lietuvos fondas ir draugija** maloniai kviečia visus į tradicinį Užgavėnių šiu-

pinį, kuris vyks vasario 10 d., šeštadienį, 6 val. v. Balzeko lietuvių kultūros muziejaus „Gintaro“ salėje (6500 S. Pulaski Rd.). Vietas užsisakyti galite tel. 630-969-1316 (Ramūnas Buntinas).

■ **Vasario 25 d., sekmadienį, 10 val. r. Švč.** Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL 60632) švęsime auksinį atkurtos Lietuvos valstybės jubiliejų. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. Po šv. Mišių parapijos salėje JAV Lietuvių Bendruomenės Brighton Parko apylinkės valdyba rengia minėjimą. Prelegentas dr. Robertas Vitas kalbės tema „Išėjimo mokslinis gyvenimas“. Meninę programą atliks šokių grupė „Suktinis“. Bus Lietuvos gimtadienio tortas ir kavutė. Programa ir vaisės – nemokamos. Maloniai kviečiame visus dalyvauti.

■ **Kovo 11 d., sekmadienį, po šv. Mišių Švč.** Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos salėje vyks JAV Lietuvių Bendruomenės Brighton Parko apylinkės metinis susirinkimas. Kviečiame dalyvauti.

Pagauta akimirka



...jeigu noras groti būna didesnis už pačią asmenybę, tada tereikia tik trupučio laiko, kad ir „dideli“ rezultatai būtų pasiekti! Nuotraukoje – muz. Ričardas Sokas su savo krikštasūniu Vincentu Marcinkumi.

Aurelijos Dobrovolskienės nuotr.

Mieli skaitytojai, kviečiame ir jus pasidalinti savo „pagautomis akimirkomis“!



URM Užsienio lietuvių departamentas praneša, kad www.lietuva.lt puslapyje pateikiamas atnaujintas Šimtmečiui skirtos vaizdinės informacijos rinkinys: <http://www.lietuva.lt/100/lt/lietuvai-100/identiteto-rinkinys>. Kviečiame naudotis!



Nemira Šumskis, garbės prenumeratorė, gyvenanti **Chicago, IL**, dar metams pratęsė laikraščio *garbės prenumeratą*. Nuoširdus ačiū už paramą, kurią mes visuomet jaučiame.

Arvydas Barzdukas, garbės prenumeratorius, gyvenantis **Falls Church, VA**, dar metams pratęsė laikraščio *garbės prenumeratą*. Nuoširdžiai dėkojame, kad skaitote mūsų laikraštį.

Irena Raulinaitis, garbės prenumeratorė, gyvenanti **Glendale, CA**, dar metams pratęsė laikraščio *garbės prenumeratą* ir paaukojo 100 dol. laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti. Pagarba ir padėka už spausdinto žodžio išsaugojimą išeivijoje ir dosnią auką.

Joana A. Stoškus, garbės prenumeratorė, gyvenanti **Palos Park, IL**, dar metams pratęsė laikraščio *garbės prenumeratą* ir paaukojo 50 dol. Ačiū, kad skaitote mūsų laikraštį ir jį remiate.

Atsidėkodami už kalendorių „Draugo“ leidybos išlaidoms paremti paaukojo 100 dol. Leonidas J. Ragas, Bloomington, IL; Margarita Momkienė, Lemont, IL; Regina Pollack, Tinley Park, IL; Nemira Šumskienė, Chicago, IL; Joana A. Stoškus, Palos Park, IL; Nijolė Martinaitytė Nelson, Chicago, IL; George M. Lendraitis, Palos Heights, IL; John R. Dainauskas, Woodridge, IL; Rimas J. Banys, Burr Ridge, IL; John P. Šalčius, Lake Forest, IL. **50 dol.** Vidmantas Raišys, Mercer Island, WA; Kazys Žutautas, St. Augustine, FL; Joseph V. Dėdinas, Woodland Hills, CA; Dalia Woss, Missouri City, TX; Regina Matonis, Burbank, IL; Raminta Sinkus, Lemont, IL; Leonas Bildušas, Tyler, TX; Felix C. Rekus, Durham, NC; Ada E. Sutkuvienė, Beverly Shores, IN; Kristina S. Kazemek, Chicago, IL; Gražina Damijonaitis, Willowbrook, IL; Birutė Meskelė, Arlington Heights, IL; George Stuopis, Sharon, MA; Alma Vilkas-Stoškus, La Canada, CA; Gražina Vižnienė, Willowbrook, IL; John W. Kuncas, Deland, FL; Kęstutis Ječius, Villa Park, IL; Grace Šeduikis Joyce, Parkland, FL; Dalilė Polikaitienė, Westlake Village, CA; Irena A. Raulinaitis, Glendale, CA.

Nuoširdžiai dėkojame Jums už paramą

Atkurtai
Lietuvai
100

LIETUVIAIS
ESAME MES GIMĘ

2018 m. vasario 18 d.
2 v.p.p.

Carl Sandburg
High School
Performing Arts
Center
13300 S La Grange Rd
Orland Park, IL 60462

Dalyvauja:
Bjellė, Suktinis, Grandis,
Dainava, Nida Grigalavičiūtė,
Dance Duo ir kiti atlikėjai.

Biliety pardavimo vietos:
Kunigaikščių užėiga, Old Vilnius,
Smilga, Rūta, PLC raštinė,
MLM raštinė, ČLM raštinė.

Daugiau info: (773) 547-0520, (708) 288-6862

Bilieto kaina \$40
jaunimui iki 17 metų \$15

Atsidėkodami už kalėdinius atvirukus „Draugui“ paaukojo 100 dol. V. V. Mikuckis, LA Canada, CA. **50 dol.** Leonas L. Bildušas, Tyler, TX; Rimas J. Banys, Burr Ridge, IL; Renata V. Jankauskas, Gulf Breeze, FL; Arūnas K. Draugelis, Lemont, IL; Rimas F. Černius, La Grange PK, IL; Raymond Sližys; Roman Vanagūnas, Winfield, IL; Nijolė Bražėnas-Paronetto, Sparkill, NY; Paul C. Mileris, Omaha, NE; Viktoras Kuraitis, Mokena, IL; Mary Radis Shaumburg, IL; Aldona K. Šmulkštienė, Chicago, IL.

Nuoširdžiai dėkojame Jums už paramą